

Zwartboek

In beslag genomen honden

2009 - 2015

Juni 2015

Dit boekje vertelt het verhaal over onze ervaringen van de afgelopen zes jaar met dertig honden. Bijna allemaal hadden ze een euthanasie-advies op basis van een risico assessment. Een onderdeel daarvan is een gedragstest, die onder bizarre omstandigheden wordt afgenomen.

De honden werden haast allemaal vanwege een licht of zelfs maar vermeend bijtincident afgepakt en werden weggesloten in een hok van een opslaghouder. Twee honden hadden een andere hond ernstig verminkt of gedood. Eén hond had een eigen kind om prooinijd in het gezicht gebeten. En één hond had een stukje oor van een mevrouw afgebeten tijdens het scheiden van vechtende honden.

De honden werden vaak verdoofd bij ons binnen gebracht.

Onmiddellijk na aankomst begonnen twee professionele hondentrainers een band met de honden op te bouwen door met ze te gaan wandelen. Geen bevelen, geen bedreiging, alleen maar wandelen. En nog eens wandelen. Binnen vier dagen veranderden vrijwel alle honden van honden met gedragsgestoorde agressie naar vriendelijke honden die graag leerden.

Op vier na mochten ze allemaal terug naar huis!

Aangeboden door:

Werkgroep Hulp Inbeslaggenomen Honden

Stichting Comité Dierennoodhulp

Stichting Rechten voor al wat leeft

Helly en Martin Gaus

Verantwoording

Waarom een zwartboek? Waarom iets gebruiken dat zo negatief is? Omdat ik het zat ben. Vanaf 2009 zijn we al bezig om honden uit de opslagsituatie te redden van een wisse dood. Dat klinkt pathetisch? Overdreven? Als u dat denkt weet u er helemaal niets van. Kent u wellicht het topje van de ijsberg maar mist u de essentie.

Het gaat om een groot aantal honden. Honderden. Waarvan dus dertig in de afgelopen jaren bij ons mochten komen omdat eigenaars en hun advocaten vochten om dat voor elkaar te krijgen. Vaak werden die honden verdoofd bij ons binnengebracht, platgespoten, gemuilkorfd. Hun vertrek uit de opslag naar de auto die hen naar ons bracht gebeurde met vangstokken (een afschuwelijke manier om met honden om te gaan. Honden worden er doodsbenauwd van en verzetten zich vol angst en agressie. Het zou verboden moeten worden). Zelfs hun laatste herinnering aan de opslag is vreesaanjagend. Gelukkig is dat inderdaad een laatste herinnering. Daarna wordt het alleen maar beter. Stapje voor stapje worden de honden weer hun oude zelf. Waarna ze open staan om te leren. Te leren welk gedrag van ze verwacht wordt. Het worden weer normale honden, de hond die ze voor de opslag al waren.

Er wordt ons wel verweten geen aandacht te hebben voor de slachtoffers, de honden of mensen die gebeten zijn. De doodgebeten honden. Dat is een vals verwijt. Natuurlijk beseffen we als geen ander dat gebeten worden door een hond impact op de rest van je leven kan hebben. Dat een vechtpartij met je hond afschuwelijk is. En een doodgebeten hond dramatisch is. Voor dat verdriet is alle aandacht, van de buurt, van kranten, van media in het algemeen. Maar de hond die het 'gedaan' heeft en zijn eigenaar die de schuld krijgt van dat alles wordt de risee van de buurt. Volkswoede is hun deel, helemaal tegenwoordig met alle social media. Vaak moet er worden verhuisd. En even vaak volstaat ook dat niet. En dat terwijl zo'n eigenaar thuis zit zonder hond. Zijn hond is uit huis weggehaald met veel openlijk vertoon van macht: Zwaailichten, sirenes, veel politie. Zijn kinderen zien hun hond, hun maatje, weggehaald worden. Dat geeft veel schrik en veel verdriet. Eigenaars weten niets van hun hond. Niet waar hij zit, niet hoe hij het maakt, het een beetje trekt. Weten niet wanneer hij thuis zal komen. Uit de opslag heerst volledige stilte richting eigenaars.

Dat is allemaal ernstig en verdrietig maar pas echt verdrietig is dat 10 tot 15 % van de honden in de opslag dol wordt, doordraait. Wegens gebrek aan tijd, gebrek aan kennis en gebrek aan training. En die honden hangt dus de aanbeveling EUTHANASIE om de nek.

In dit zwartboek staat vaak de naam dr. M. Schilder. Het lijkt wel aan hem opgedragen. Dat is niet omdat ik iets persoonlijks tegen de heer Schilder heb. In tegendeel, we hebben altijd een redelijk open lijntje gehad. Na dit Zwartboek is het wellicht 'hadden' geworden. Dat vind ik jammer maar dat kan ik dan wel begrijpen. Het weerhoudt me echter niet.

Want de enige persoon die iets kan veranderen aan deze gekmakende situatie is deze wetenschapper die het risico assessment ontwikkelde en haast dagelijks toepast in de opslagsituatie. Alleen, er verandert niets. Ik weet dat de heer Schilder zich hard maakt voor deze honden. Ze vaak naar ons doorverwijst. Aandringt bij Justitie op snellere afhandeling. Maar het lijkt allemaal niet door te komen. Er verandert niets. Justitie kijkt de andere kant op, de politiek kijkt de andere kant op en Dr. Schilder roeit met de riemen die hij heeft. In opdracht van de regering beoordeelt hij honden om de burgerij veiligheid te bieden. Een dode hond kan niet bijten. Een dode hond biedt de zo

gevraagde veiligheid. De buurt blij, iedereen blij. Alleen, de bijtincidenten gaan gewoon door. De cijfers worden niet lager. Blijkbaar is het totaal zinloos.

Dertig honden dus die een kans kregen. Honderden honden die die kans niet kregen. De vraag is wat er met hen gebeurd is. Cijfers worden niet vrijgegeven. Ik kan u echter verzekeren dat minstens de helft niet meer leeft. Het staatje van Schilder uit 2009 dat verderop staat opgenomen laat dat zien. U kunt het als u genoeg zin en interesse heeft allemaal gaan lezen.

Heeft u echter geen zin, niet echt de interesse, dan nog heeft u als politicus de verantwoording voor wat er in opdracht van u gebeurt. U kunt het verschil maken. Maak dat dan ook. Stop de opslag. Stop het testen. Waarom een hond die gevochten heeft met een hond of die een jogger gebeten heeft maandenlang opsluiten? Waarom hem bedreigen en nog eens bedreigen? Waarom kijken of hij baknijd heeft? Of hij bang is om geaaid te worden? Of hij wil spelen? Voor wat? Zo'n hond moet opgevoed worden. Dat is alles. Zorg als overheid dat er ruimte is om hondenscholen te runnen. Geef voorlichtingscursussen zodat mensen weten hoe ze moeten omgaan met (andermans) honden. Leer ze hondenetiquette. Leg opvoedingscursus op. Eis (tijdelijk) veiligheidsmaatregelen als aanlijngedod. Maar stop ze niet in de opslag! Want als ze daar niet tegen kunnen, zich niet goed genoeg aanpassen, als ze daar 'flippen' dreigt daar voor hen de dood.

En een geld dat het u scheelt...

Martin Gaus

Juni 2015

A handwritten signature in blue ink, appearing to read 'Martin Gaus'. The signature is stylized with a large, looped 'M' and a long, sweeping horizontal stroke that extends to the right.

BEZWAREN TEGEN GEDRAGSTEST IN OPSLAGSITUATIE

- Honden worden getest terwijl ze niet zichzelf zijn. Dat geldt in ieder geval zeker voor 10 tot 15% van de honden.
- Ervaring en mening van opslaghouder met de hond telt aanzienlijk. Die ervaringen staan echter haast altijd haaks op onze ervaringen en diens mening staat vaak lijnrecht tegenover onze mening. Komt omdat wij heel anders met de honden omgaan. Vraag is wie gelijk heeft. Wij denken wij.
- De test wordt voortdurend veranderd. Er worden onderdelen weggehaald, toegevoegd, volgorde verandert steeds. Hoe waar is de test die op dat moment ingezet wordt? Was de vorige beter? Is de volgende beter? Welke laat de waarheid zien? De test is niet gevalideerd en zal dat volgens wetenschapper waarschijnlijk ook niet worden: 'De opslagsituatie is te specifiek'.
- Test brengt honden in bedreigende situaties die zich stapelen. De situaties druisen regelrecht in tegen algemene omgangsregels met honden.
- Honden die nooit grommen of dreigen doen dat onder die uitzonderlijke bedreigende omstandigheden soms wel. Dat gedrag leren ze dan kennen als effectief en het zal zich vastzetten in hun gedragsrepertoire.
- Door honden vaker te testen, wat regelmatig gebeurt, raken ze steeds meer vooringenomen omdat ze weten wat er komt. Ze stellen zich in op wat komen gaat en reageren vooringenomen: dus eerder en feller. Hun gedrag wordt dus anders dan het gedrag dat oorspronkelijk bij de hond paste.
- Relatie tussen hond en diens eigenaar wordt niet beoordeeld. Terwijl die relatie zo bepalend is voor het gedrag in het algemeen van de hond.
- Honden krijgen veiligheidsvoorwaarden opgelegd. Die geven echter schijnveiligheid. Want een ongeluk gebeurt altijd juist als men er niet op bedacht is. Bovendien beperken ze trainingsmogelijkheden van de hond. Het eventuele probleemgedrag wordt daardoor niet minder maar erger.
- Er wordt niet gekeken of de hond en zijn probleemgedrag trainbaar is. Terwijl dat nu juist de kern is waar het om gaat. Een trainer zou het (probleem)gedrag van de hond moeten beoordelen. Diens mening zou toegevoegd moeten worden als vast en belangrijk onderdeel aan risico assessment.
- Opslag is overbodig en hondonvriendelijk.
- Voor eigenaars is opslag dramatisch. Ze weten niet waar hun hond zit en niet hoe hij het maakt.
- Gedrag van de honden wordt slechter in de opslag.
- Opslag kost heel veel geld.

In beslagname is traumatische ervaring

- Veel machtsvertoon van politie (vaak met een paar auto's. Zwaailichten enz.)
- Vaak eigen kinderen in de buurt die hevig schrikken en/of verdrietig worden
- Buurtattractie
- Gebruik vangstokken, pepperspray

- Intimidatie: afstand doen van de hond
- Eigenaar weten niets meer van de hond

Proces Verbaal

- Vaak onduidelijk wat er is gebeurd
- Getuigenverklaringen worden aangestuurd: **Vraag:** "bent u niet bang dat deze hond uw kind iets zal aandoen?"
- Burenruzies lokken verklaringen en aangiftes uit
- Wordt vaak van alles bijgehaald (vroeger heeft hij ook al eens gebeten)
- Buurt fokt elkaar op
- Als getuigenverklaring is herroepen wordt dat niet hersteld. Testpersoon weet daar niets van.
- verhaal van de gebeten hond telt meer dan de hond waarover aangifte wordt gedaan. Vaak telt dat wie het eerste is, het gelijk automatisch op zijn hand heeft

Info eigenaar leefomgeving

- Is vrijwel altijd onbekend
- Soms wordt drugsgebruik of psychische onbekwaamheid gesuggereerd
- Testpersoon kent eigenaar niet persoonlijk en kent diens omgang met zijn hond helemaal niet maar verklaart vaak wel dat eigenaar ongeschikt is een hond te houden.

Info opslaghouders

- Ligt erg aan kennis en inzet opslaghouders

Ons bezwaar tegen de test zelf:

- 90% van de honden zijn na een paar weken thuis pas weer in hun gewone doen
 - 10% ondervindt blijvend nadelige gevolgen voor hun gedrag. Dat is 1 op de 10!
 - Bekend is dat deze honden onder grote stress staan als bij hun de risico assessmenttest wordt afgenomen
 - Dat geeft een ander beeld van de hond dan de hond voor de opslag was
 - Test wordt zonder eigenaar afgenomen
 - Invloed eigenaar belangrijk voor gedrag van de hond. Kan voordeel/nadeel zijn
 - Honden staan er de hele test alleen voor
 - Test bekijkt op geen enkele manier of een hond trainbaar is
 - Als hond herplaatsbaar wordt geacht met aanlijn- en muilkorfgebod is herplaatsing vrijwel onmogelijk, wordt hond alsnog afgemaakt
 - Testuitslagen geven geen duidelijkheid: Gato wordt niet herkend als gevaarlijk naar eigenaar maar bleek bij Gaus dat wel heel erg te zijn. De honden met een euthanasieadvies bleken bij Gaus vrijwel allemaal heel aardig en leergierig te zijn.
 - De adviezen zijn niet consequent: Kay Os bv. kwam heel slecht uit de test en mocht toch van Dr. M. Schilder naar huis mits geslaagde training bij Gaus. Hetzelfde geldt voor Rocky de kattenmoordenaar (wat hij dus niet was, hij is vrijgesproken van dit delict).
 - In overzicht 2009 is sprake van 70 honden waarvan 19 met euthanasie-advies en 30 herplaatsingen onder voorwaarden
- Herplaatsing onder voorwaarden betekent vrijwel altijd euthanasie

Het huidige beleid sluit niet aan bij bedoeling van Minister G. Verburg volgens haar schrijven dd 10 september 2008: Kenmerk DL.2008/2236

Gedrag wordt als agressief aangemerkt, als lichamelijk letsel wordt toegebracht aan mens of dier. Het gaat dan uiteraard niet om elke willekeurige beet, maar om gedrag waarbij zware verwonding wordt toegebracht. Ook wordt als agressief gedrag aangemerkt zodanig gedrag dat escalatie, en bijgevolg het toebrengen van lichamelijk letsel, redelijkerwijs moet worden gevreesd.

OPLOSSING: Stay home protocol

Voorlopige veiligheidsmaatregelen en een verplichte training zorgen voor indammen van probleemgedrag, geeft eigenaar meer inzicht en legt verantwoording bij eigenaars. Kost overheid niets.

- Eigenaar moet op bureau komen, liefst met hond
- Onmiddellijk aanlijn- en muilkorfgebod (Beter is snoetenband met daar overheen hoofdband)
- Binnen een maand verplichte cursus hondenschool (privé)trainer of lessen bij gedragstherapeut
- Adressen van professionele begeleiders
- Controle van opgelegde veiligheidsmaatregelen door wijkagent, hondenbrigade e.d.
- Wil eigenaar van voorwaarden af, dan gedragstest of een test in real-life situaties
- Wil eigenaar niet meewerken aan opgelegde voorwaarden, dan op eigen kosten naar Gedragscentrum
- Wil eigenaar dat ook niet, dan volgt in onteigening.

Voordelen:

- Minder frustratie, boosheid en verdriet bij eigenaren
- Door vertrouwensband tussen school/ trainer/ gedragstherapeut is meer begrip als hond ondanks training te gevaarlijk mocht blijken

Eigenaar houdt zich niet aan voorwaarden:

- Boete eigenaar
- Onteigening hond
- Hond herplaatsen via asiel

Nader verklaard

Natuurlijk zijn er honden die zich wel aanpassen aan de opslagsituatie. Over die honden hebben we het hier niet. En dat zijn op een uitzondering na ook niet de honden die bij ons – vaak verdoofd omdat ze bij opslaghouder zo gevaarlijk geacht worden - zijn gebracht.

De honden die bij ons kwamen vallen althans grotendeel onder de 10% van de honden (quote Dr. M. Schilder) die zich niet aanpast in de opslagsituatie. Ze worden door de opslaghouders en wetenschappers omschreven als 'verknipte' honden.

Het bewijs daartoe is dat ze bij ons binnen een paar dagen vriendelijk werden en in staat waren om te leren. Onze ervaring met de honden is dan ook veelal totaal anders dan van de opslaghouder.

Die '10 % honden' vertonen als je ze opsluit binnen een paar dagen of reeds de dag van binnenkomst (angst)agressie. Niet heel raar want vaak zijn ze met veel machtsvertoon uit huis weggehaald en vervoerd met vangstokken.

Ga je met die honden niet onmiddellijk aan de slag om een relatie met ze op te bouwen, dan zet dat ongewenste gedrag zich steeds verder vast en verdiept zich.

In de loop van korte tijd knallen ze als gekken in hekwerk, vallen blindelings en vooringenomen uit naar honden en mensen. Ze zijn buiten iedere proportie opgewonden, tolleren in de rondte, hangen in riemen en vertonen redirecte agressie. Allemaal uitingen van hoge stress. Dat wordt hun normale gedragsrepertoire. Ze zijn 'verknipt' geworden.

Resultaat is dat ze helemaal niet meer uit hun hok komen. Verzorgers zijn bang gebeten te worden.

In die emotionele rollercoaster worden de honden getest. Soms eerst platgespoten, soms vervoerd met vangstokken, soms (verkort) getest in hun hok. Niet zo raar dat ze vaak zo'n slechte prognose krijgen.

Ook de ervaring van de opslaghouder telt zwaar mee in de uiteindelijke beoordeling. Zoals gezegd is hun ervaring vaak totaal omgekeerd aan onze ervaring.

Eigenaars mogen niet weten waar hun hond zit. Ze zijn bij de beoordeling dan ook niet aanwezig. Terwijl het zo belangrijk is om te kijken hoe de relatie tussen hond en eigenaar is. De band die zij hebben kunnen wij als trainer ook krijgen met de hond. Je weet als trainer meteen wat je kunt verwachten.

Er wordt niet gekeken naar handigheid en overwicht van eigenaar op zijn hond. Terwijl dat juist heel bepalend is voor het gedrag van een hond. Een eigenaar met overwicht op zijn zeer 'linke' hond zal een heel andere hond aan de lijn hebben dan een niet competente eigenaar met een matig linke of nauwelijks linke hond.

De gedragsdeskundige Dr. M Schilder doet een aantal uitspraken die het bovenstaande onderschrijven. We citeren hem.

Mail Dr. M. Schilder aan Helly Gaus dd 10-04-2009 waarin hij verklaart dat honden in de opslag slechter kunnen worden en opslaghouder te weinig tijd kan hebben. Honden kunnen daardoor behoorlijk agressief worden. (zie verslag Gino)

'Nu weten wij dat er een minderheid aan honden is die slecht tegen zo'n situatie kan. Zeker als een opslaghouder veel honden heeft en er dus weinig tijd beschikbaar is per hond. Als dan een hond wat minder aangename eigenschappen heeft kan het gebeuren dat er heel weinig met zo'n hond gedaan wordt. En de hond in een quasi geïsoleerde situatie leeft en niet of nauwelijks uit zijn hok komt. Dergelijke honden kunnen, zo wijst ervaring uit, behoorlijk agressief worden c.q. dat aanwezige agressieve neigingen geaccentueerd worden. Gino lijkt bij de categorie honden te horen die zich slecht kan aanpassen aan een opslagsituatie'.

'We zitten met de intacte amstaf reu Rocky, die veel te lang in opslag zit. De hond is daarbij, anders dan verreweg de meeste andere in beslag genomen honden, verslechterd'.

Er gebeuren rare dingen in de opslag. (Zie verslag Conan).

Helly Gaus: "Conan heeft eerst twee maanden in een kennel gezeten bij een opslaghouder die niets met de hond heeft ondernomen. Zelfs de meest normale hond wordt onder zulke omstandigheden neurotisch en gaat overreageren op, op zich, normale prikkels. Laat staan dat een jonge, energieke herder die gefokt is als werkhond en zo wie zo bewakingsdrift in zijn genen heeft zitten. Als bewaken je enige lolletje wordt, wordt dat gedrag steeds een beetje heftiger. Dus enger voor de verzorging die steeds meer excuses heeft om niets met de hond te ondernemen.

Let op: *Van deze opslaghouder kwamen drie van de vier honden die bij ons zijn geweest (en nu keurig thuis zitten bij hun eigenaar) bij ons, alledrie verdoofd omdat ze levensgevaarlijk zouden zijn en alledrie met een tot twee keer herhaald (!) euthanasie advies aan hun broek".*

Conan is vervolgens doorgeplaatst naar een andere opslaghouder die de hond echter wederom met een vangstok uit de kennel heeft gehaald (zie opmerkingen omtrent het gebruik van een vangstok in verklaring van Martin Gaus). Deze opslaghouders zijn verzorgers, geen trainers. Dat betekent dat zij een manier van omgaan hebben die niet bedoeld is om de hond optimaal te begeleiden en gewenst gedrag te bewerkstelligen maar om hem te vervoeren van A naar B, van zijn kennel naar de dierenarts, of van zijn kennel naar een speelplaats (waar hier niet over gerept wordt dus zelfs dat zal niet gebeurd zijn).

Testpersoon kent eigenaar niet maar heeft wel oordeel over z'n vermogens om een hond te houden.

Eigenaars van Channah wonen niet begeleid, zie mailwisseling tussen Helly Gaus en advocaat hond.

----- Original Message -----

From: Helly Gaus

Sent: 02/26/14 02:29 PM

To: j biemond

Subject: Channa

Dag heer Biemond,

Dit hieronder is nu de status. Morgenmiddag weten we dus meer. Hoop dat het lukt. Anders duurt het wel erg lang allemaal. Hond zou ook bij ons kunnen komen maar dat is een hele onderneming naar eigenaars toe die steeds hier naar toe moeten komen. Heeft niet de voorkeur. **Al helemaal omdat ze begeleid wonen.**

U hoort van me! Helly

Van: j biemond

Datum: Wed, 26 Feb 2014 09:43:35 -0500

Aan: Helly Gaus

Onderwerp: Re: Channa

Geachte mevrouw Gaus,

Ik hoor graag morgen. Lelystad is voor klanten idd ver weg, Wassenaar is veel beter te doen, **ook al wonen klanten niet ' begeleid' . Waar dit vandaan komt, is mij niet duidelijk.**

Gr JBiemond

----- Original Message -----

From: Helly Gaus

Sent: 02/26/14 04:20 PM

To: j biemond

Subject: Re: Channa

Dat staat in het risico-assessment:

informatie van verbalisant: Channa is **van een echtpaar met een verstandelijke beperking, dat onder begeleiding woont.**

Daarom ga ik daar van uit. Is dat niet waar dan?

Van: j biemond

Datum: Wed, 26 Feb 2014 10:24:48 -0500

Aan: Helly Gaus

Re: Channa

Nee. zo zien we maar hoe zaken worden opgeklopt en/of uit verband getrokken, ook door M Schilder...

Zie ook onderstaand schrijven van W. Noordanus, psychiater te Lelystad

"Beste Helly,

Op zijn zachtst gezegd schrok ik erg van het verhaal dat honden volkomen geïsoleerd en argwanend benaderd worden en bovendien ook nog met agressie uit hun hok verdreven worden als er schoongemaakt moet worden. Wij weten vanuit de psychiatrie dat angstige mensen die in een isoleercel zitten met warmte benaderd moeten worden om agressie te voorkomen. Als je zelf dan angstig reageert, gaat het gegarandeerd ook mis. Dan krijg je verhalen van mensen die te lang in isoleercellen zitten en verkommeren. Ook in het gevangeniswezen is eenzame opsluiting allang uitgebannen. We zijn sociale wezens die zonder contact veranderen in asociale wezens.

Ook honden zijn sociale wezens die al 30.000 jaar in het gezelschap van mensen bivakkeren. Zij voldoen aan dezelfde regels als mensen. Dat is namelijk biologisch vastgelegd in ons genenbestand. Iedere hond die sociaal gedepriveerd wordt zal net als de mens asocialer en angstiger worden, net als de mens. Dit zijn voor mij dus absurde toestanden. Er zullen, net als bij de mens, ook echte asociale honden zijn, maar dan maar heel weinig. En dan nog is een gewone houding veel bevorderlijker dan angstig reageren. Angst roept angst op.

Ik vind dat de door jou beschreven situatie dan ook ernstig aan de kaak gesteld moet worden.

Ik geef je dus toestemming om mijn verontrusting door te geven. Je mag daarvoor dit schrijven gebruiken.

Met vriendelijke groeten, Willem Noordanus, sinds kort gepensioneerd psychiater".

Sheets uit Powerpoint van Dr. M. Schilder waarin hij te kennen geeft dat het verblijf in de opslag een hond kan veranderen.

Opbouw van het risico-assessment

- Niet alleen een gedragstest, want
 - • Geen enkele test geeft een 100% valide uitslag
 - Test is soms momentopname, meestal niet
 - Niet elke bijtsituatie is simuleerbaar
- • Verblijf in asiel kan hond veranderen
- Daarom ook andere relevante informatie ingewonnen en verwerkt.
- Assessment instrument is uniek in de wereld!!

Adviezen in 2009

➤ euthanasie	19
➤ retour (onder voorwaarden)	21
➤ herplaatsing (onder voorwaarden)	30
➤ totaal	70

Dr. M. Schilder geeft hier (zie onder) zelf te kennen dat honden met een muilkorf- en aanlijngebod vaak kansloos zijn op herplaatsing met alsnog euthanasie als gevolg. (zie Citaat uit verslag Kay Os). **Dat betekent dat van de hierboven in de sheet genoemde dertig herplaatste honden een groot percentage ook gedood zal zijn.**

→ Bij een goede, verantwoordelijk eigenaar zou deze nog jonge hond wellicht nog in het spoor te krijgen zijn, maar een dergelijke hond is heel moeilijk plaatsbaar, temeer, daar plaatsing onder voorwaarden (aanlijnen en muilkorven) vrijwel kansloos is. ←

De heer Dr. M. Schilder weet van de problematiek van de honden die zich in de opslagsituatie slecht aanpassen (5 – 10 %). En hij weet ook dat 10 % van de honden na de opslagperiode bijvend niet herstellen van hun gedragsproblemen.

Mail van Dr. M. Schilder aan Helly Gaus dd 6-1-2009

'...90% van in beslag genomen honden past zich binnen zeer korte tijd weer aan aan het normale leven en gaat door waar ze gebleven waren voor opslag (engelse gegevens) en daar is niets van een trauma of zo te zien...'

Dag Helly,

Ik heb dit doorgekregen tijdens een telefonische conferentie met een viertal engelse gedragsdeskundigen. Het zijn hun ervaringen gedurende jaren van opslag in GB. **Hun schatting was dat 10% of minder dan de honden problemen heeft van ernstiger aard**, en dat andere eventueel aanwezige problemen verdwijnen gewoon binnen enkele weken.

Geen bronvermelding dus, Helly

Ik denk ook dat het correct is gezien de ervaringen met de terug gegeven pit bullen.

Groet, Matthijs

Mail van Helly Gaus aan Dr. M. Schilder dd 6-1-2009

Dag Matthijs,

Dit gaat toch om 10% uit de opslag die thuis ernstiger problemen houden? Waar lees ik dat verkeerd?

Alleen maak jij er iets moois van (90% na tijdje thuis weer goed) en haal ik de 10% aan want ik vind een op de tien honden niet goed een heel hoog percentage. En als ze in die toestand een test moeten ondergaan waar ze ook nog eens op worden afgerekend terwijl dat bekend is..., blijf daar moeite mee houden. Jij bent de enige die daar iets aan kan veranderen. Want je schrijft het me toch echt helemaal zelf. Niet uit iemands naam of zo.

Hoor het graag weer van je,

Vriendelijke groeten,

Helly

Mail van Dr. M. Schilder aan Helly Gaus dd 12-6-2015

dag Helly

wat is het toch moeilijk: NEE **het gaat om tussen de 5% en 15% van de honden die het bij de opslaghouder slecht doen (=niet uit het hok kunnen worden gehaald!!)** Ik heb al herhaald aangegeven dat wij geen onderzoek hebben gedaan naar hoe het met de honden gaat nadat ze weer aan de eigenaar zijn teruggegeven. Een beperkt aantal van de in beslaggenomen honden is dus inderdaad bij de opslaghouder aantoonbaar gestressed: ik heb zowel cortisol- als gedragsgegevens van een aantal honden en die laten dat zien. Bovendien: als jij denkt dat gestressed zijn DUS logischerwijze betekent dat het agressieniveau dan ook hoger is, nee dus.

Of de 10% die de engelse collegas in 2008 of 2009 genoemd hebben ook op de nederlandse situatie slaat, dat weet ik niet. Ik heb dat getal dan ook niet gebruikt in lezingen enzo. Jij kunt dat getal dan ook niet toeschrijven aan mij, want ik ben niet de bron ervan. Het zijn engelse data (of schattingen) die slaan op de situatie destijds aldaar. Hoe het in NL zit weet ik niet.

Wie is Dr. M. Schilder:

- Bioloog
- Onderzoeker en docent bij de UvU
- Ontwikkelde als medewerker van de UvU, die opdracht van Min. LNV had gekregen, de gedragsassessment o.a. samen met drs. J. v.d. Borg
- Verbonden aan de Gedragskliniek UvU
- Testafnemer voor justitie en burgemeester

Risico assessment

- Vanaf 2009 in ontwikkeling nadat RAD is afgeschaft
- Bedoeld om toekomstige bijtincidenten te voorspellen bij honden die reeds een bijtincident achter de rug hebben of honden die in de toekomst dreigen te gaan bijten
- Geciteerd uit schrijven 10-09-08 Min. LNV aan voorzitter van Tweede Kamer der Staten-Generaal: "Gedrag wordt als agressief aangemerkt als lichamelijk letsel wordt toegebracht aan mens of dier. Het gaat dan uiteraard niet om elke willekeurige beet, maar om gedrag waarbij zware verwonding wordt toegebracht
- Bestaat uit 5 onderdelen

Deel 1

- Informatie uit het proces-verbaal
 - Aanleidingen
 - Gedrag van eigenaar en slachtoffer
 - Type bijtgedrag en aard en ernst van verwondingen
 - Waarschuwde de hond?
 - Eerdere incidenten?

Deel 2

- Informatie over controle door eigenaar en woonomstandigheden en gezinssamenstelling van eigenaar
 - Komt uit PV, soms via wijkagent
 - Vaak weinig info

Deel 3

- Gezondheid van de hond
 - Formulier ingevuld door dierenarts van asiel
 - Soms info uit PV
 - Info van opslaghouders
 - Info verzameld tijdens bezoek

Deel 4

- Informatie over gedrag van hond tijdens verblijf in asiel
 - Formulier ingevuld door asielhouder
 - Gedrag naar vreemde en bekende mensen
 - Gedrag naar honden
 - Afwijkend gedrag
 - Info verzameld tijdens bezoek van gedragsdeskundigen

Deel 5

- Gedragstest
 - Aangepaste versie van asielentest (van den Borg et al, 1991)
 - Vriendelijk gedrag naar mensen en honden
 - Agressief gedrag en herstelvermogen
 - Angst en herstelvermogen
 - Bezitsagressie
 - Gehoorzaamheid
 - Mate van opwindning en gewenning
 - Jaaggedrag
 - Aard van beten

Wie zijn wij/wat doen wij?

- Sinds '74 Dierenhotel
 - Honden werden samen geplaatst
 - Honden kregen vaste verzorgster
- Honden werden rustiger volgens eigenaar
 - Hieruit ontstond onze interne hondenschool voor probleemhonden
 - 85% van onze schoolhonden zijn honden met agressie; één verschil: er is geen aangifte gedaan
 - We trainen eigenaars en hun honden samen

Vanuit een andere invalshoek

- Wetenschappers kijken vooral juridisch en klinisch
- Wij kijken vooral moreel/ethisch
 - Persoonlijke keuze wat goed of fout is
 - Geen verantwoording hoeven af te leggen

Boran, Rottweiler, 2 jaar, ongecastr. reu

Kwam **verdoofd** binnen bij Gaus **na drie maanden in de opslag waarbij niet uit het hok geweest.**

In opslag: 14 juli 2008

Euthanasieadvies door een gedragsdeskundige: **tijdens test niet uit hok gehaald.**

Resocialisatie bij Gaus vanaf 25 oktober 2008

Hertest bij Gaus op 10 november 2008 door Dr. M. Schilder

Naar huis: 15 december 2008, met veiligheidsvoorschriften

Reden: licht bijtincident (schram/gaatje in hand)

Wanneer getest in opslag: voor hok getest op 15 augustus 2008 door een gedragsdeskundige.

Verslag gedragsdeskundige

Samenvatting van de test:

Ik heb deze hond niet buiten zijn kennel getest, omdat hij te agressief was om in de kennel aan te lijnen.

Toen ik hem in de kennel wilde aanlijnen met een vangstok was de hond angstig. Hij liep achteruit, droeg zijn staart wisselend recht naar achteren en laag en zijn oren naar achteren (naar caudaal). Hij blafte daarbij, trok zijn lip op en beet in de vangstok. Hij was angstig agressief.

Tenslotte toonde hij conflictgedrag (tongelen).

Opmerking: Deze hond is gecoupeerd aan de staart, maar een persoon met veel ervaring kan aan het staart puntje nog wel zien hoe deze gedragen wordt.

Vervolgens hebben wij een pop op wielen in zijn kennel gezet en de hond vervolgens weer binnen gelaten. Hij droeg zijn oren naar caudaal en zijn staart laag. Vervolgens ging hij voorzichtig snuffelen aan de pop. Hij was onzeker en angstig, maar niet agressief.

Daarna heb ik nogmaals getracht hem aan de vangstok uit de kennel te halen. Hij reageerde ook nu angstig agressief en beet wederom in de vangstok.

Hierna heb ik de test afgebroken, uit veiligheid voor ons zelf en uit dierwelzijn.

Conclusie:

Het betreft mijns inziens een zwak gesocialiseerde hond die snel agressief gemotiveerd raakt, agressief gedrag kan tonen zodra hij zich bedreigd voelt en daarbij ook kan bijten.

Dit is in potentie een gevaarlijke hond. Indien deze hond bij mij in de kennel zou zitten of een asiel zou mijn advies vragen, dan zou ik hem niet herplaatsen. Ik zou die verantwoordelijkheid niet willen dragen. In dat geval zou ik hem laten inslapen.

Ruby, Staffordshire Terriër teefje 7 jaar

In opslag: 14 januari 2008 wegens licht bijtincident

Ruim een jaar in de opslag gezeten, is **11 maanden niet uit haar hok geweest**

2 juli 2008: **Euthanasieadvies** door een gedragsdeskundige: **tijdens test niet uit hok gehaald.**

13 november 2008: Testpoging door Dr. M. Schilder, **niet uit hok geweest** "*wegens grote kans gebeten te worden*"

Resocialisatie bij Gaus vanaf 12 januari 2009

Hertest bij Gaus op 5 februari 2009 door Dr. M. Schilder

Naar huis: 20 februari 2009, met veiligheidsvoorschriften

Wanneer getest in opslag: 2 juli 2008: Ruby al zes maanden in opslag, al die tijd **NIET** uit het hok geweest. niet uit kennel geweest wegens kans om gebeten te worden.

Verslag gedragsdeskundige:

Algemene indruk in zijn hok:

Ruby is een zeer angstige hond. Als zij de mogelijkheid heeft vlucht in een zeer stramme gang naar buiten of binnen. Zij is niet te benaderen door de verzorger. Haar eten eet ze het best als er niemand in de buurt is.

Totale indruk hond:

Ruby is een zeer angstige hond.

Plaatsbaarheid:

Ruby is te angstig om terug in de samenleving geplaatst te worden. Zij heeft teveel stress waarbij ze in agressie op reageert. Wij kunnen deze verantwoordelijkheid niet op ons nemen en vinden dat Rubies lijden beëindigd moet worden.

Naar Gaus: 12 januari 2009

In Lelystad op 5 februari 2009 getest door Dr. M. Schilder

Retour eigenaar: 20 februari 2009 met veiligheidsvoorschriften.

Herplaatst op 29 juli 2009 wegens opspringen tegen vrouw en eigenaar had zich niet aan de veiligheidsvoorschriften gehouden.

Gino, Staffordshire Terriër reu 6 jaar

In opslag: 25 april 2008

Reden: Na moord op eigenares in beslag genomen op 25-04-08 wegens Pitbull-uitendlijk

Wanneer getest in opslag: 13 november 2008: Gino al zeven maanden in opslag. 's Morgens verdoofd om 's middags te kunnen testen in speciale 'test-kooi'.

Ruim negen maanden in de opslag gezeten, is **9 maanden niet uit zijn hok geweest**

13 november 2008: **Euthanasieadvies** door Dr. M. Schilder
's Morgens verdoofd om 's middags te kunnen testen in speciale 'test-kooi'.

Resocialisatie bij Gaus vanaf 10 februari 2009

Hertest bij Gaus op 17 maart 2009 door Dr. C. Vinke (medewerker Universiteit Utrecht)

Naar huis: april 2009, met veiligheidsvoorschriften

Note: Let op tekst in aanbeveling van Dr. M. Schilder: '100 % kans op nieuwe bijtincidenten'.

**Hond had helemaal nooit gebeten. Werd in beslag genomen om zijn Pitbull-
uiterlijk omdat politie aanwezig was wegens moord op zijn eigenares.**

Aanbeveling:

Gezien zeer hoge risico van Gino is kans op nieuwe bijtincidenten praktisch 100%. Ook gezien de wijze van bijten kan forse schade worden verwacht. Euthanasie is enige aanvaardbare oplossing.

Assessment uitgevoerd door:

Titel en naam dr M.B.H. Schilder

Datum 13-11-2008

Plaats Utrecht

ondertekening:

ondertekend

Hertest bij Gaus op 17 maart 2009 door Dr. C. Vinke (medewerker Universiteit Utrecht)

Aanbeveling:

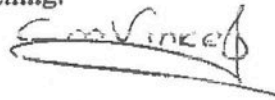
Aanbevolen wordt om Gino terug te geven aan de eigenaar onder een aantal voorwaarden. Deze voorwaarden zijn:

- 1) Een aanlijn- en muilkorf gebod.
NB. de muilkorf moet ook echt een muilkorf zijn (geen snuitje).
 - 2) Tevens wordt nadrukkelijk geadviseerd om veel met Gino te trainen (appel en aandachtstraining).
 - 3) Verder onderzoek + behandeling vacht/huidproblemen. Dit probleem kan irritatie veroorzaken en daardoor agressiegedrag bevorderen.
-

Assessment uitgevoerd door:

Titel en naam dr C.M. Vinke
Datum 17 maart 2009
Plaats Utrecht

ondertekening:

Utrecht, 10-4-2009

Overwegingen betreffende de verschillen tussen de risico-inschattingen van GINO 6-21109

De door ondergetekende gemaakte risico-inschatting van 13-11-2008 geldt voor de bij opslaghouder aangetroffen toestand van Gino. Zowel bij onze eerste kennismaking met Gino op 3 juli 2008 (toen ondergetekende en dr Vinke met enkele snelle testjes een eerste inschatting van de bij opslaghouder verblijvende in beslag genomen honden maakten) als bij de gedragstest in november 2008 zagen we agressief gedrag van hem. Dit voorspelde dat als Gino toen was geretourneerd aan eigenaresse dat het risico zeer hoog was dat hij zou bijten.

Nu weten wij dat er honden zijn, die zich snel aanpassen aan de situatie bij een opslaghouder, maar er is een minderheid, die slecht tegen zo'n situatie kan, zeker als een opslaghouder veel honden heeft en er dus weinig tijd beschikbaar is per hond. Als dan een hond wat minder aangename eigenschappen heeft kan het gebeuren dat er heel weinig met zo'n hond gedaan wordt en de hond in een quasi geïsoleerde situatie leeft en niet of nauwelijks uit zijn hok komt. Dergelijke honden kunnen, zo wijst de ervaring uit, behoorlijk agressief worden cq dat aanwezige agressieve neigingen geaccentueerd worden. Gino lijkt bij de categorie honden te horen, die zich slecht kan aanpassen aan een opslagsituatie.

Het overplaatsen van Gino naar Gaus heeft geleid tot een aanzienlijke gedragsverandering. Deze verandering is toe te schrijven aan de positieve benaderingen door medewerkers van de firma Gaus, met behulp van beloning, door veel meer aandacht, door training van basiscommando's en bijvoorbeeld het aanleren van het dragen van een muilkorf cq snoetenband. Daarnaast zijn eigenaresse en zoon geïnstrueerd in het laten gehoorzamen van de hond, het geven van beloningen op het juiste moment voor juist gedrag en het omdoen van een veiligheidsmaatregel zoals een muilkorf/ snoetenband. Ook is Gino gecastreerd, een maatregel waarvan we weten dat die bij 30-60% van de reuen leidt tot een vermindering van agressief en dominant gedrag.

De resultaten daarvan werden zichtbaar in de tweede gedragstest, waarvan de resultaten en conclusies zijn weergegeven in de tweede risico-inschatting, gedateerd 16 maart 2009, gemaakt door collega dr Claudia Vinke.

Deze risico-inschatting valt veel lager uit (matig/gering) dan de oorspronkelijk door ondergetekende gemaakte (zeer hoog), maar *de meest recente inschatting weerspiegelt de neigingen van Gino op dit moment*. Het is mijn mening dat deze rapportage van dr Vinke gehanteerd dient te worden bij de beoordeling van Gino die voorligt, omdat de inschatting van dr Vinke het best de gedragsneigingen van Gino *op dit moment* weerspiegelt. Gino is niet meer de gevaarlijke hond die hij was; hij is veranderd en dat was ook de bedoeling van de overplaatsing naar Gaus.

Hierboven het schrijven van Dr. M. Schilder aan Officier van Justitie om het verschil in gedrag van de hond Gino bij opslaghouder en bij Gaus te verklaren.

Deel 4 informatie van opslaghouder

De volgende ervaringen van de opslaghouder, die deze hond gedurende 6 maanden in opslag heeft gehad, zijn relevant:

Gino wordt niet vertrouwd, omdat hij bijt. Heeft meermalen gepoogd bekende mensen te bijten. Opslaghouder noemt hem "een wolf in schaapskleren". Opslaghouder durft hem niet door gaas in contact te brengen met anderen honden omdat Gino gaat bijten. Dat poogt Gino te doen als hij honden door gaas/tralies heen ziet. Gino reageert zich af op buurhonden. (door spleet onder tussenscherm heen.) Gino bijt zich bovendien in opwindings- en frustratiesituaties in de tralies vast.

De gehoorzaamheid is slecht: Gino kan slechts ZIT en pootje –geven.

Gino heeft verder geen afwijkend gedrag. Opslaghouder weet niet in hoeverre Gino is aan te raken.

Advies aan eigenaar: try before you die!!

Hond wordt niet- plaatsbaar geacht vanwege grote risico.

Zie hierboven deel 4 (info opslaghouder) van risico-assessment wat zo totaal afwijkt van waarneming Gaus hieronder

Dagverslag vanaf aankomst Gino in Lelystad: aankomst 10 februari 2009

Gino is vanochtend om 12 uur gearriveerd. De opslaghouder had keurig volgens mijn verzoek een slipketting omgedaan en het handvat van de riem buiten de auto vastgemaakt.

Terwijl ik aan kwam lopen trok hij de hond uit de auto - misschien wilde hij de verschutting van de vorige keer niet dat hij Boran er zelf niet uit durfde te halen? - waarna de hond door zijn verdoving plat op de grond viel en even op zijn zij bleef liggen. Terwijl ik nog maar een paar stappen verwijderd was rukte de man aan de lijn en trok de hond zo overeind. Hij gaf mij de riem en de papieren en reed zonder verder iets te zeggen meteen weg.

Eerst wilde Gino niets lekkers aannemen, wat verdwaasd en wat wankel stond hij erbij. Na een paar minuutjes ging het beter en pakte hij voorzichtig wat lekkers aan. Wij hebben hem mee naar de serre genomen en hem daar laten wennen door wat lekkers te geven en te reageren op zijn lichaamstaal met licht aanhalen en zonder front te maken.

Gino was niet bijzonder wantrouwend, eerder wat verward. We hebben met hem gewandeld en kregen tijdens de wandeling af en toe een klein kwispeltje in ruil voor een vriendelijk woord en wat lekkers. We zijn meteen maar begonnen de clicker te combineren met het lekkers.

Gino was snel moe tijdens de wandeling en ging dan zitten.

Gino in een kennel gezet, nu nog alleen omdat hij nog niet helemaal helder was.

Na anderhalf uur weer naar zijn kennel gegaan, hij reageerde vriendelijk en nam meteen lekkers aan. Even uitgelaten en teruggezet. Ging prima. Hij reageerde niet op de honden in de gang die in de kennels zaten en ook niet op de honden die buiten in de kennel stonden en hij daar langs liep.

Buiten op straat reageert hij wel op andere honden, nog niet erg heftig maar dat kan nog komen.

DIT IS ALLEMAAL GEFILMD

Aan het einde van de dag nog een keer uitgelaten. Gino stond nu vriendelijk kwispelend voor de kennel, liet zich vlot meenemen en neemt lekkers aan van andere trainers die hij ook kwispelend begroet.

Morgen gaat de dierenarts hem onderzoeken, we vonden het nu wat te veel voor hem. Gino ziet er slecht uit, kale plekken boven op het hoofd/voorhoofd en op de neus. Over gehele lijf een slechte beharing, erg veel roos. Aanzienlijke verdikkingen op ellebooggewrichten en veel eeltafzetting. Hij heeft een (recente?) genezen wond op/vlak achter zijn rechter schouder. Zowel links als rechts van de keel een opgezette dikke klier.

Dagverslag Gino: 11 februari 2e dag

Gino stond vanochtend rechtop tegen het hekwerk te kwispelen en zachtjes te piepen bij uithalen.

Hij is meteen door de dierenarts onderzocht, geen snoetenband of zoiets, was nergens voor nodig. Hij vond het wel eng maar het voeren van lekkers was genoeg afleiding.

Hij is getemperatuurd, geen koorts.

In mond gekeken, nog niet in keel want dat vond ik wat erg veel tegelijk voor hem.

Opgezette klieren aan weerskanten, links duidelijk groter dan rechts. Kunnen ook speekselklieren zijn. Even afwachten.

Ligplekken worden ingesmeerd, hij heeft al dekens in zijn kennel.

Speciaal voer voor zijn vacht en rest van conditie is voorgeschreven.

Meegenomen naar de hal, halsband omgedaan, plus aan Follow Me gewend. Accepteert hij zeker voor het begin redelijk makkelijk.

Gino reageert soms behoorlijk op andere honden, soms doet hij er helemaal niets mee.

Hij geeft poten om te bedelen en op commando.

Zit gaat redelijk.

Staat soms tegen je op als bedelgedrag maar niet hard. Springt niet "in je".

Laat zich makkelijk over de kop aaien en over zich heen hangen. Laat zich zonder verstijven overal op zijn lichaam aanraken.

Hij heeft zachte, vaak iets geloken ogen, knippert regelmatig.

Boby, American Bulldog, reu, 6 jaar

In opslag genomen op 5 mei 2008

Ruim zeven maanden in de opslag gezeten, is 7 maanden niet uit zijn hok geweest

Getest op 3 december 2008 (7mnd opslag) door Dr. M. Schilder: **Euthanasieadvies Met vangstok uit hok gehaald, getest in speciale 'test-kooi'**

Resocialisatie bij Gaus vanaf 28 maart 2009

Hertest op 5 april 2009 door Helly Gaus

Terug naar opslag: 6 april 2009

Naar huis: april 2009, met veiligheidsvoorschriften

Aanbeveling:

Euthanasie

Assessment uitgevoerd door:

Titel en naam dr M.B.H. Schilder

ondertekening:

Datum 3-12-2008

Plaats Utrecht

Advies Gaus n.a.v. hertest op 5 april 2009

- **Boby terug naar eigenaar**
- **Onmiddellijke castratie**
- **Aanlijngedod met halsband met veiligheidssluiting en gebruik van hoofdband en snoetenband (geen muilkorf!) *onder* de hoofdband**
- **Extra beveiliging door verbinding hoofdband en halsband met harpsluiting**
- **Cursus op een hondenschool waar zonder aversieve middelen gewerkt wordt**

Blacky, Pitbull reu (geen foto beschikbaar)

In opslag genomen op 29 maart 2009

Wegens bijtincident op vrouw, stukje uit oor, nadat mevrouw haar eigen hondje had opgetild

Ruim vijf maanden in de opslag gezeten, is 5 maanden niet uit zijn hok geweest

Getest op 24 augustus 2009 (5mnd opslag) door Dr. M. Schilder: **Euthanasieadvies getest in speciale 'test-kooi'**

Resocialisatie bij Gaus vanaf 20 januari 2010

Getest door Gaus op 17 februari 2010

Advies: terug naar huis met aanlijngedod.

Naar huis: maart 2010, met veiligheidsvoorschriften

- In opslag op 29 maart 2009

Advies Dr. M. Schilder

Aanbeveling:

Euthanasie

Tenzij herplaatsing mogelijk is onder de volgende cumulatieve voorwaarden:

- 1) Plaatsing bij nieuwe ervaren eigenaar,**
- 2) Plaatsing als enige hond bij die eigenaar**
- 3) Aanlijngedod**
- 4) Gehoorzaamheidstraining**
- 5) Gedragstherapie ter bevordering van sociaal positief gedrag naar honden en mensen**

Indien plaatsing binnen een termijn van 3 maanden niet mogelijk is, moet worden overgegaan tot euthanasie

17 februari 2010 Getest door Gaus

ADVIES: retour eigenaar met aanlijngedod

Motivatie Gaus voor Justitie:

Er zijn verzachtende motivaties voor Blacky's aandeel in het bijtincident en relevante feiten die teruggave redelijk maken:

- Blacky is niet de hond van mevrouw Vasilda zoals in de eindconclusie van de heer Schilder ten onrechte als een motivatie tot zijn uitspraak is meegenomen. Blacky is de hond van de heer Acosta Santamaria, de toenmalige schoonzoon in spé van mevrouw Vasilda.
- Mevrouw Vasilda liet de hond slechts uit. De hond woonde toen al lang niet meer bij haar maar bij de heer Acosta Santamaria en haar dochter.
- Blacky werd door mevrouw Vasilda tegelijk met Euro (de moeder van Blacky) mee naar buiten genomen.
- Van Euro is bekend dat ze moeilijk en weinig verdraagzaam is naar andere honden en ook weinig gehoorzaamheid heeft. Ze gedraagt zich druk en opgewonden als ze aangelijnd is.

Mevrouw Vasilda heeft aangegeven dat ze weinig verstand heeft van honden en liet de honden die dag voor het eerst samen uit.

Blacky miste bij haar het noodzakelijke overwicht dat hij gewend is te hebben van zijn eigenaar, de heer Acosta Santamaria. Eigenaar heeft bij ons ook blijk gegeven voldoende overwicht op zijn hond te hebben en de hond kijkt vaak voor informatie naar zijn eigenaar.

Teven zijn de baas over reuen. Als de teef zich aan de lijn opgewonden heeft gedragen, is de kans dat Blacky daardoor ook opgewonden raakte eerder normaal dan uitzonderlijk. Dat is het nadeel van twee honden tegelijk uitlaten, ze nemen elkaars emoties en gedrag over. Al helemaal door het geringe overwicht en haar zwakke positie van mevrouw Vasilda t.o.v. de twee honden.

Over het bijtincident valt het volgende te zeggen: Blacky ontsnapte al meteen aan zijn halsband en rende naar een grasveldje. Mevrouw V. rende toen al achter hem aan, met de opgefokte Euro aan de lijn. Ondertussen riep ze Blacky. Dat achterna rennen en roepen van een hond maakt het gedrag juist heftiger omdat het ondersteunend werkt en niet remmend zoals bedoeld wordt. Toch kwam Blacky terug maar rende vervolgens door naar een mevrouw die haar hondje toen snel optilde. Dat is - hoe zeer ook begrijpelijk - de slechtste reactie van een bezorgde eigenaar op een naderende hond want juist dit snelle optillen is voor veel - ook hele aardige honden! - honden een motivatie om naar zo'n opgetild hondje op te springen. De vrouw kwam daardoor ten val. Vervolgens rukte Euro zich los waarbij eigenares V. ten val kwam. Beide honden grepen zowel hondje als de vrouw. We kunnen er van uit gaan dat er veel beweging en gegil was, geen reden tot kalmering maar alle reden tot nog meer actie.

Ondanks dat alles slaagde eigenares van Euro er in haar eentje in beide honden onder controle te krijgen. Ik kan u verzekeren dat het vrijwel onmogelijk is een doorgeslagen Staffordshire/pitbull van een hond of mens af te krijgen, laat staan twee. Dat zegt dat er toch een vrij lage motivatie tot dat aanvallende gedrag was.

Er staat ook in het verslag dat mevrouw V. meteen weer terugkwam om een mobieltje en riem terug te halen. Een van de honden (of wellicht zelfs alletwee) liep toen dus nog los. Desondanks werd er door de honden geen aandacht meer geschonken aan de Malltheser en zijn eigenares. Van een doorgeslagen hond was dat absoluut te verwachten geweest,

al helemaal als ze samen zijn. Hoewel deze actie van mevrouw V. op zijn zachtst gezegd nogal onhandig was, zegt het wel wat over de geringe mate aan motivatie van de honden. Hoe ernstig het incident ook was, alleen doordat uitlokkende omstandigheden zich toevallig allemaal tegelijk voordeden, kon het gedrag zich ontwikkelen tot deze proporties.

Voorwaarden voor hereniging eigenaar:

aanlijngedrag op openbare weg

gebruik van een hoofdband altijd als de hond aangelijnd buiten loopt.

Het volgen van de basiscursus bij een school waar positief (zonder pijn of dreigen met pijn) getraind wordt.

Motivatie waarom er juist geen voorwaarde voor muilkorf of snoetenband gevraagd wordt:

Een muilkorf beperkt iedere mogelijkheid om de hond te belonen voor nieuw gewenst gedrag of om reeds geleerd gewenst gedrag te verbeteren of te onderhouden.

Eigenaar heeft toegezegd wel een snoetenband te zullen blijven gebruiken als de omstandigheden hen een onzeker gevoel geven. In het begin zal hij de hond zo wie zo buiten een snoetenband omdoen omdat onbekend is wat de omgeving met de aanwezigheid van Blacky zal gaan doen.

Let op: Een snoetenband maakt het juist wel mogelijk om gewenst gedrag aan te leren of te onderhouden omdat de hond wel lekkers aan kan nemen.

Blacky leert snel, verdraagt zijn hoofdband uitstekend en daarmee is iedere eventuele onverwachte uitval makkelijk te stoppen/af te breken. Dat maakt een muilkorf/snoetenband overbodig.

Blacky reageert niet of nauwelijks op andere reuen en is na castratie zelfs heel mild en afwachtend naar hen.

Samenvattend:

- Blacky is een wat verlegen maar niet bange (!) aardige hond die nu stabiel is doordat hij geïmplant is. Blacky leert snel en vindt dat ook mooi, hij is zeer voergevoelig (dus makkelijk te motiveren tot bepaald gedrag) en heeft een sterke drive tot apporteren wat zijn wil tot samenwerking bewijst.

- Eigenaar is nog beter op de hoogte van het gedrag van honden in het algemeen en kan de hond nog beter begeleiden.

Blacky reageert niet of nauwelijks op andere reuen en is na castratie zelfs heel mild en afwachtend naar hen.

- Veiligheid is ingebouwd door voorwaarden.

Er is alle reden om de hond terug te geven aan de eigenaar die heel duidelijk blijkt geeft zijn verantwoordelijkheden op te pakken.

Martin Gaus

Lelystad, 19 februari 2010

Conan, Duitse Herder reu

In beslag genomen op 11 maart 2009

7 maanden in de opslag gezeten

2 keer doorgeplaatst bij andere opslaghouder

Getest op 11 juni 2009 (3mnd opslag) door Dr. M. Schilder: **Euthanasieadvies**

Resocialisatie bij Gaus vanaf 20 oktober

Bij ons gecastreerd en tandsteen verwijderd

In Lelystad getest op 14 november 2009

Naar huis: 9 december 2009, met veiligheidsvoorschriften

- Getest op 11 juni 2009 door Dr. M. Schilder
- Niet door eigen dierenarts te onderzoeken
- Kan alleen met vangstok uit kennel worden gehaald

Advies Dr. M. Schilder:

Aanbeveling:

Euthanasie

Mocht ondanks de aanbeveling euthanasie de officier van justitie dan wel de rechter tot een ander besluit komen, dan dient de hond te worden herplaatst bij een nieuwe eigenaar, te zoeken in de sfeer van bewaking. In dat geval dienen de volgende cumulatieve voorwaarden te worden gesteld:

- 1) aanlijn- en muilkorfgebod in het geval dat de hond op straat komt;
- 2) muilkorfgebruik aanleren via flyer van Dienst Regelingen
- 3) appeltraining.
- 4) castratie in geval de hond op straat komt.
- 5) de nieuwe eigenaar dient te verhinderen, dat deze hond kan ontsnappen.

Indien deze voorwaarden niet kunnen of mogen worden gesteld, dan dient de hond te worden geeuthanaseerd.

Assessment uitgevoerd door:

Titel en naam dr M.B.H. Schilder

Datum 11-6-2009

Plaats Utrecht

ondertekening:

Pleidooi van Gaus aan Justitie om Conan een tweede kans te geven.

Lelystad, 15 augustus 2009

Betreft Conan, Duitse Herder

Deze hond Conan heeft een half jaar (!!) eenzame opsluiting met veel bedreiging (gebruik vangstokken, intimidatie, schreeuwen van bevelen, uit en in zijn hok drijven met hogedrukspuiten) voor zijn kiezen gekregen. Hij zit nog steeds vast onder voor iedere hond miserabele en gek makende omstandigheden.

Half jaar eenzame opsluiting met veel bedreigingen

Van isolatie wordt geen hond beter. Zelfs zeer goede honden - qua aanleg en opleiding - zoals blindengeleidehonden worden overactief, zeer alert en manipulerend (hard tegen je opspringen, in riemen bijten, bedreigend aanblaffen) als ze enige tijd door omstandigheden (jeugdschurft, zware operatie) een groot deel van de dag geïsoleerd moeten zitten. Laat staan honden die wat minder sterk in het leven staan en waar helemaal niemand een relatie mee opbouwt. Zelfs het contact met soortgenoten wordt Conan onthouden, een absolute noodzaak om nog enigszins een normale hond te blijven als je andere contacten moet ontberen.

Excuus: De hond is te agressief om hem normaal te benaderen

Dat is klinkklare onzin. Iedere hond is te benaderen en uit zijn kennel te halen, ook de lastigste jongens. Ik weet waar ik over spreek want wij vangen al ruim dertig jaar honden op die ontspoord zijn of dreigen te ontsporen. Die honden worden bij ons intern opgenomen en opgevoed. Ze gaan met bijtincidenten en al gewoon weer naar huis terug. En leefden nog lang en gelukkig. Maar dat lukt echt niet als je niets met ze doet. Dat is dierenmishandeling, zeker psychisch!!

Vangstok en intimidatie

Goed, de hond is dus een half jaar in opslag geweest. Niemand heeft de hond uit zijn kennel durven halen anders dan met een vangstok.

De hond is zes maanden lang in een kennel opgesloten geweest. In zijn eentje, een zeer onzekere en onnatuurlijke situatie voor een hond. Honden zijn sociale dieren, net als wij. Isolatie brengt ze in verwarring en veroorzaakt zeer veel stress.

Het feit dat de hond zes maanden lang niet uit de kennel gehaald kon worden zegt meer over de geboden kwaliteit van verzorging en kennis van hondengedrag van de medewerkers dan over Conan. Iedere hond is uit een kennel te halen omdat men met verstand van lichaamstaal en de communicatie die honden kunnen begrijpen hun vertrouwen kunt wekken. Het feit dat Conan zes maanden lang zich niet heeft kunnen hechten of vertrouwen en steun heeft kunnen vinden bij een medewerker vind ik hoogst bedenkelijk.

Er is getracht om de hond met een vangstok uit zijn kennel te halen. Een vangstok is volstrekt achterhaald en stamt nog uit de tijd dat men weinig van het gedrag van honden en hun zeer verfijnde communicatiemogelijkheden wist. Een vangstok wordt naar het hoofd van de hond gebracht, honden deinzen intuïtief weg voor alles dat naar hun gezicht gebracht wordt. Bij aanhoudende dreiging en gebrek aan vluchtruimte zoals in een kennel zal zo'n hond zich trachten te verweren, hij heeft geen andere keuze dan aanvallen/verstijven/vluchten. Vluchten in een kennel is onmogelijk (wat een angstige

hond liever zal doen alvorens noodgedwongen agressief te worden) en verstijven ontstaat alleen bij zeer slecht gesocialiseerde honden die geen notie hebben van normale communicatie.

Een vangstok is een achterhaalde benadering van honden (uit de tijd dat honden nog met slipkettingen, prikbanden en zo nodig elektrische schokken werden opgevoed. Toen honden nog MOESTEN gehoorzamen, ongeacht welke methode. Nu heeft men daar heel andere inzichten over. Nu weet men door wetenschappelijk onderzoek dat bedreiging en straf agressieve reacties uitlokt en dat er andere, veel betere manieren zijn die samenwerking creëren in plaats van provocaties) omdat het buitengewoon bedreigend is. Zelfs een zeer vriendelijke allemansvriend (wat de Duitse Herder als rashond in aanleg niet is, hij hecht zich niet snel aan een ander en is wantrouwend naar vreemden totdat het ijs gebroken is) zal wegdeinzen en aan de vangstok proberen te ontsnappen door te vluchten achter in zijn kennel en te dreigen als het hem te veel wordt.

Er is tegen Conan geschreeuwd en hem is strak aangekeken. Dat alles bedoeld om hem te intimideren. Maar buiten dat dat iedere hond die iets bang of wantrouwend is (en dat is haast iedere hond die voor het eerst in een kennel wordt geplaatst, iedere hondenpensionhouder zal u dat verklaren) dat vreselijk zal vinden, werkt dat niet bij een herder en al zeker niet bij een hond uit een werklijn..

De hond is met hogedrukspuiten zijn binnenkennel uitgedreven naar de buitenkennel als er schoongemaakt moest worden.

Agressiestest

De hond is twee keer getest, althans dat is getracht. De eerste keer werd de hond in zijn kennel getest. De tweede keer aan een vangstok, allebei de momenten een zeer beangstigende en intimiderende situatie voor een hond. Dat een erkend gedragstherapeut onder die omstandigheden überhaupt een test overweegt, is als het niet zo intriest was dat zo iets mag gebeuren, een lachertje.

Dat Conan de tweede test ondanks de bizarre omstandigheden van een vangstok geen agressie vertoonde en zo normaal deed dat de rest van de test niet eens hoefde afgenomen te worden, geeft aan dat Conan onder normale omstandigheden prima kan functioneren.

Note: Wij waren en zijn nog steeds een hondenpension dat favoriet is onder de eigenaars van Terriers en Herdershonden. Dat is omdat juist die honden er niet tegen kunnen niets te doen te hebben in een kennel. Veel dierenpensions weigeren daarom die honden en aanverwante rassen of zetten ze alleen 'omdat ze zo moeilijk zijn'. Een bewering die zichzelf waarmaakt als je inderdaad die honden niets te doen geeft en geen relatie met ze opbouwt. Doordat wij honden principieel niet isoleren (tenzij het niet anders kan maar dan krijgen ze wel eigen verzorgers en wel dingen te doen als bezigheids therapie) en wel een relatie met ze opbouwen komen de honden er net zo goed uit als ze erin kwamen en zijn ze bij ons opgevoed, zelfs beter dan ze waren. Maar van geïsoleerde honden hoef je dat echt niet te verwachten. Je staat er bij en kijkt ernaar hoe ze langzaam aan flippen. Schande!!

Verklaring over het in opslag houden van honden

Een hond moet liefst onmiddellijk bij binnenkomst maar in ieder geval binnen twee/drie dagen na binnenkomt psychisch opgevangen worden. Dat kan door met de hond te gaan

wandelen wat prettige associaties bij hem oproept en door hem onmiddellijk met een soortgenoot te huisvesten dus niet zonder een soortgenoot..

Note: Door de Dierenbescherming is dit huisvesten met een soortgenoot in een protocol voor verantwoord bewaren van honden opgenomen! (het Honden en Kattenbesluit).

Doet men dit niet dan kan men grote problemen verwachten. De opgesloten hond zal zich wegens gebrek aan vluchtruimte tegen de achterwand duwen, vervolgens argwanend en agressief zijn, zich dreigend tegen het hekwerk werpen, grommend opspringen en uitvallen. Of hij wordt depressief.

Conan heeft zes maanden geen relatie gehad, hij was moederziel alleen. In een instelling waarin in beslaggenomen honden niet dagen maar weken, maanden, jaren moeten zitten, mag je verwachten dat men weet wat er met honden gebeurt die geïsoleerd en ook nog eens bedreigd worden.

Doet men dat niet, dan is er sprake van ernstige psychische verwaarlozing waarbij het woord dierenmishandeling een zachte, verdoezelende omschrijving is.

Als een instelling in beslag genomen honden herbergt, mag men verwachten dat ze weten hoe men dergelijke problemen kan voorkomen en oplossen. Een uitstekende manier is bijvoorbeeld het handvat van de riem waarmee de hond is aangelijnd buiten de auto te laten hangen. Dan kan men de hond zonder enige bedreiging anders dan je aanwezigheid (die je door juist gebruik van je lichaamstaal ook kan aanpassen) uit de auto halen en meteen met hem gaan wandelen.

Ook in de kennel blijft de eerste drie dagen de hond aan de lijn. Ook dan kun je door de riem te pakken de hond zonder bedreiging uit zijn kennel halen.

Het is een handigheidje dat je even moet weten. Van een professionele zorginstelling zou je mogen verwachten dat ze dat weten.

Protest tegen 'opslag'

Ik teken dan ook scherp protest aan tegen de eenzame opsluiting en alle consequenties in de benadering van dien die Conan heeft moeten ondergaan.

Protest tegen testsituatie

Ook het feit dat Conan een test moet ondergaan rechtstreeks vanuit deze tot waanzin drijvende situatie gaat mijn verstand te boven.

Herkansing

Re-socialisatie en heropvoedingsprogramma

Minimaal vier weken (*liefst vijf als hond meteen gecastreerd mag worden. Dat maakt de hond makkelijker met andere honden en makkelijker te beïnvloeden waardoor hij beter en sneller kan leren*). Castratie mocht bij de laatste, de vierde hond niet meer maar hond kwam toch door test heen. Wellicht had Justitie gehoopt dat zonder de castratie de hond niet zou slagen)

Dagverslag Gaus vanaf aankomst Conan op dinsdag 20 oktober:

Conan wordt gebracht rond 11 uur.

Hij had een leren muilkorf om, slipketting en een lerenhalsband.

Conan werd overgenomen door Helly Gaus en Harriët Wagenmakers met twee vanglijnen.

Hij was niet nerveus en liet zich prima de muilkorf af doen.

Om de beurt gaven we Conan wat lekkers zoals stukjes frolic en kaas uit de hand. Hij nam het graag en netjes aan. We zijn in een rustig tempo naar het bos gelopen. Tussendoor deed hij een plas en snuffelde wat in het gras. Hij droeg zijn staart in een relatief hoge houding maar maakte geen gespannen indruk. Hij keek af en toe kort met normale ogen naar ons op. Geen fixerende blikken. Twee andere collega's liepen mee met een foto en filmcamera.

Soms ging hij het lekkers wel wat meer afdwingen en dan gaven we voordat hij iets lekkers kreeg eerst het commando "Zit". Dit voerde Conan meteen keurig uit. Hij bleef dan rustig en beheerst wachten zonder piepen of opspringen.

Tijdens het lopen aan de twee vanglijnen in het bos kreeg hij op de grond een stok toegeschoven. Hij pakte de stok vast en liep er een aantal passen mee verder. Daarna liet hij het zelf weer vallen. We hebben hem korteven aangemoedigd om de stok weer op te pakken maar hij had er geen belangstelling meer voor. We zijn toen gewoon weer doorgelopen.

Terug bij het Trainings & Adviescentrum heeft hij buiten voor de kennels, tussen ons in aan de lijn even gewacht. Hij was geduldig maar wel alert op wat er ging gebeuren. Er waren geen honden te zien maar wel te horen.

Een andere hond, een Duitse herder teef werd op het plein gebracht genaamd Hella. We hebben Conan met de twee vanglijnen erbij gezet. Hij maakte vriendelijk contact, beetje opdringerig met een nog steeds wat hoge staarhouding. Dit ging verder prima. Na een paar minuten zijn we het plein opgegaan om de vanglijnen bij Conan eraf te halen. We gaven Conan wat lekkers uit de ene hand en haalden rustig de lijnen eraf met de andere hand. Na ongeveer een half uur ging hij van de buitenspeelplaats gemakkelijk achter de andere hond aan de kennel in.

Woensdag 21 oktober:

Conan werd vanaf de buitenspeelplaats door mij (Harriët) opgehaald. Hij liet zich goed de vanglijn om doen. We zijn naar de hal gelopen en tussendoor gaf ik hem wat lekkers. We zijn eerst een rondje door de hal gelopen om hem alles even te laten zien. Daarna aan de korte lijn een stukje hierkomen met het commando zit. Bij een goede uitvoering heb ik hem lekkers gegeven. Er lag een voetbal in de hal en ik heb die weg getikt met mijn voet. Hij pakte de bal vrolijk op aan de korte lijn. Ik liep een stukje met hem mee en gaf al snel het commando "los". Vrij snel liet hij de bal los en kreeg hij iets lekkers. Ik heb de clicker toegepast. De clicker begreep hij snel en we hebben een begin gemaakt met de commando's "pak" en "los". Na een paar keer met de voetbal dit getraind te hebben heb ik een ander kleiner plastic speeltje gepakt. Vanuit de hand bood ik het aan. Hij pakte het een paar keer zachtjes aan maar verloor na een tijdje de belangstelling. Een van de laatste keren dat hij het plastic speeltje van de grond oppakte keek hij op naar de camera en begon hier tegen te blaffen.

Ik liep rustig achteruit, nam hem mee aan de lijn. Hij stopte met blaffen. Daarna heeft Conan zich ook niet meer bezig gehouden met de camera maar was gericht op mij, het speeltje en het lekkers.

Bij het terug brengen naar de buitenspeelplaats heb ik hem eerst nog even laten plassen in het gras aan de straat. Op de buitenspeelplaats was nog zijn kennelgenoot (Hella) en kon ik hem prima op het plein zetten en aflijnen.

2^e sessie:

Vanaf de buitenspeelplaats heb ik de vanglijn omgedaan en ben naar de hal gelopen. Hij kreeg wat lekkers aangeboden wanneer hij na het commando "kijk eens" naar mij opkeek.

Ook in de hal heb ik dit tijdens het lopen aan de lijn zo nu en dangevraagd.

Hij reageerde meteen en hij was deze sessie meer ontspannen en reageerde niet meer op de camera. Ook in zijn lichaamstaal was hij neutraler zijn staart droeg hij minder hoog.

Daarna heb ik een tennisbal gepakt en hem aan een lange lijn gedaan. Vanuit de hand en vanaf de grond heb ik de commando's "pak" en "los" getraind. Het ging al beter. We hebben de sessie vrij kort gehouden. Hij is terug gebracht naar de buitenspeelplaats. Voor zijn buiten kennel deur heb ik de lijn eraf gedaan en hij liep de kennel rustig binnen.

Cady, Kruising Herder teef, 2 jaar

In beslag genomen op 6 augustus 2010

Ruim 4 maanden in de opslag gezeten

Getest op 5 oktober 2010 (2mnd opslag) door Dr. M. Schilder: **Herplaatsing**, indien niet mogelijk: **Euthanasie**

Resocialisatie bij Gaus vanaf 14 december 2010

In Lelystad hertest 11 januari 2011 door Dr. M. Schilder

Naar huis: 18 januari 2011 met veiligheidsvoorschriften

In beslag genomen op 6 augustus 2010

Getest op 5 oktober 2010 (2 mnd opslag) door Dr. M. Schilder

Wandelaar gebeten, wond in bil en bovenbeen, bijtonden en krassen

Had een muilkorfgebod omdat hij in 2010 een jongen had gebeten

Onverantwoord gedrag eigenaar

Kopie risico assessment Dr. M. Schilder:

Wat overblijft is de keuze tussen euthanasie en herplaatsing.

Herplaatsing zou verantwoord zijn bij een ervaren eigenaar, waar echter hetzelfde type problemen gaat opspelen. Als die eigenaar echter adequate medicatie zou laten toedienen, en bovendien gedragstherapie zou gaan volgen alsmede een opgelegd aanlijnggebod (alsmede een tijdelijk muilkorfgebod) zou opvolgen, zou een aanzienlijke verbetering mogelijk zijn. De volgende vraag is dat of een dergelijke plaatsing is te realiseren. De inschatting is dat dit zou kunnen lukken. Blijkt herplaatsing echter onmogelijk, dan moet euthanasie worden toegepast.

Aanbeveling:

Herplaatsing bij een ervaren eigenaar onder de volgende cumulatieve voorwaarden:

- 1) Aanlijnggebod
- 2) Tijdelijk muilkorfgebod (Echte muilkorf, geen snuitje), totdat gedragstherapie (voorwaarde 4) succesvol is gebleken.
Goede metalen muilkorven zijn te bestellen via www.zooplus.nl.
- 3) Bij voorkeur plaatsen en uitlaten in een rustige omgeving zonder kinderen en andere honden.
- 4) Volgen van gedragstherapie om het gedrag naar onbekenden, onbekende situaties en naar andere honden te verbeteren.
- 5) De tuin en het huis moet zodanig worden afgesloten dat Cady niet kan ontsnappen.
- 6) Medicatie (fluoxetine), en eventueel een D.A.P. halsband (Dog Appeasing Pheromones) wordt aanbevolen te helpen de angst/onzekerheid en het opgewonden gedrag van Cady te verminderen. Het gebruik van een muilkorf is hierbij om veiligheidsredenen noodzakelijk.

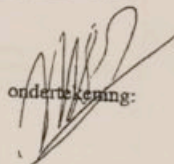
Als (her)plaatsing binnen een termijn van 3 maanden niet mogelijk is, dient Cady te worden geëuthanaseerd.

Assessment uitgevoerd door:

Titel en naam dr M.B.H. Schilder
Gedragsdeskundige Faculteit Diergeneeskunde

Datum 5-10-2010
Plaats Utrecht

ondertekening:

Diablo, Kruising Cane Corso/Mechelse Herder, 3 jaar, gecastreerd

In beslag genomen op 27 juni 2011

Bijna 2 maanden in de opslag gezeten voordat hond getest werd

Bijtincident, passant aaide de hond die vaststond aan een muurtje

In opslag NIET uit hok geweest

Getest op 19 augustus 2011 met advies: euthanasie

Resocialisatie bij Gaus vanaf 10 oktober 2011

In Lelystad hertest 28 november 2011 door Dr. M. Schilder

Naar huis: december 2012 met veiligheidsvoorschriften

Advies Dr. M. Schilder

Aanbeveling:

Euthanasie

Mocht de officier of rechter ondanks het advies tot euthanasie beslissen tot teruggave aan de eigenaar, dan kan dit alleen onder de volgende cumulatieve voorwaarden, en moet worden gerealiseerd dan de kans op nieuwe incidenten mogelijk onvoldoende kan worden geminimaliseerd.

Voorwaarden:

- 1) aanlijn- en muilkorfgebod;
- 2) het dragen van een muilkorf moet op positieve wijze worden aangeleerd (zie de flyer van de Dienst Regelingen van het ministerie van EL&I.
- 3) gedragstherapie in de vorm van counterconditioneren en desensitiseren onder begeleiding van een deskundige ten aanzien van volwassenen, kinderen en honden. Eventueel psychofarmaca/voedingssupplementen, maar alleen onder toezicht van een deskundige.
- 4) gebruik van een bench of muilkorf in huis als er anderen behalve de eigenaar aanwezig zijn;
- 5) de hond mag alleen door een volwassene worden uitgelaten.
- 6) Ontsnappen uit het eigen huis moet onmogelijk worden gemaakt, bijvoorbeeld door een sluisconstructie te creëren en drangers op buiten- en tussendeuren te bevestigen.

Assessment uitgevoerd door:

Titel en naam dr M.B.H. Schilder
Gedragsdeskundige Faculteit Diergeneeskunde

Datum 22-8-2011
Plaats Utrecht

ondertekening:

Hertest Dr. M Schilder: 28 november 2011 met advies: retour eigenaar

Aanbeveling:

Retour eigenaar onder de volgende cumulatieve voorwaarden:

- 1) Aanlijn- en muilkorfgebod. Voor het muilkorfgebod kan gebruik worden gemaakt van een standaard muilkorf of van de combinatie van een snuitje met een snoetenband zoals op positieve wijze is aangeleerd bij Gaus. Bij gebruik van deze combinatie moet wel goed worden opgelet dat de hond kan blijven hijgen.
- 2) Diablo mag alleen door een volwassene worden uitgelaten.
- 3) Gebruik van een bench of muilkorf in huis als er anderen behalve de eigenaar aanwezig zijn.
- 4) Ontsnappen uit het eigen huis moet onmogelijk worden gemaakt, bijvoorbeeld door een sluisconstructie te creëren en drangers op buiten- en tussendeuren te bevestigen.
- 5) Voortzetten gehoorzaamheidstraining en van de gedragstherapie onder begeleiding van een deskundige in de vorm van desensitiseren en counterconditioneren ten aanzien van volwassenen, kinderen en honden. Aandachtstraining dient een belangrijk onderdeel te zijn van de therapie.

Assessment uitgevoerd door:

Titel en naam: C.M. Vinke
Gedragsdeskundige Faculteit Diergeneeskunde

Datum: 28-11-2011
Plaats: Utrecht

ondertekening:

Puk, Kruising Border Collie, teefje, 3 jaar

In beslag genomen op 19 juli 2011

Getest op 30 oktober 2011 door Dr. M. Schilder: **Euthanasie of teruggaaf onder voorwaarden.**

Resocialisatie bij Gaus vanaf 16 04 2012

In Lelystad hertest op 14 juni 2012 door Dr. M. Schilder

Naar huis: 17 juli 2012 met veiligheidsvoorschriften

Aanbeveling:

Euthanasie of teruggave onder de volgende cumulatieve voorwaarden:

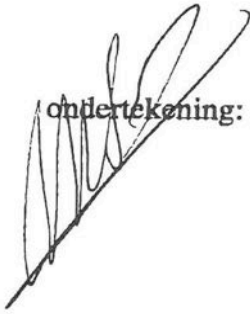
- 1) Aanlijnggebod**
- 2) Muilkorfgebod**
- 3) Ontsnappen uit het eigen huis cq van het eigen erf moet onmogelijk worden gemaakt door drangers op buitendeuren te plaatsen en ook op de binnendeuren die toegang geven tot gang/hal, waarin die buitendeur is gesitueerd.**

Assessment uitgevoerd door:

Titel en naam dr M.B.H. Schilder
Gedragsdeskundige Faculteit Diergeneeskunde

Datum 30-10-2011
Plaats Utrecht

ondertekening:

Aanbeveling:

Puck met eigenaresse en Puck gehuisvest in haar huis:

- 1) Voorzetting aanlijn- en muilkorfgebod.
- 2) Aandachttraining en appeloefeningen.
- 3) Voorzorgsmaatregelen in huis en erf om ontsnappen van de hond onmogelijk te maken (drangers op deuren en sluisconstructie bij de buitendeur).

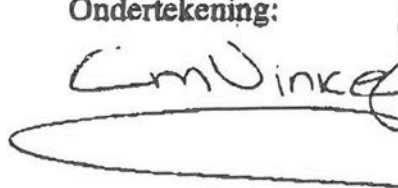
Puck met eigenaar en Puck gehuisvest in zijn huis:

- 1) Opheffen aanlijn- en muilkorfgebod.
- 2) Training en trainingsmiddelen: aandachttraining en appeloefeningen en gebruik Halti® of Gentle leader®.
- 3) Voorzorgsmaatregelen in huis en erf om ontsnappen van de hond onmogelijk te maken (drangers op deuren en sluisconstructie bij de buitendeur).

Assessment uitgevoerd door:

Titel en naam
Dr C.M. Vinke
Gedragsdeskundige Faculteit Diergeneeskunde

Ondertekening:

Datum 14 juni 2012
Plaats Utrecht

Heeft ook MAG-test ondergaan en is met een voldoende geslaagd.

Terug naar eigenaar juli 2012

Binky, Amerikaanse Bulldog, gec, 6 jaar

In beslag genomen op 2 september 2011
Had eigen kind in gezicht gebeten wegens prooinijd
Opslaghouder vertrouwt de hond

2 maanden in de opslag gezeten
Totaal ruim een jaar in 'veilige bewaring'

Getest op 18 oktober 2011 door Dr. M. Schilder: **Euthanasie**

Resocialisatie bij Gaus vanaf 7 november 2011

Zelf test afgenomen door Gaus, kwam hij goed uit, werd niet gehonoreerd

Officiële MAG-test gedaan, kwam hij goed uit, werd ook niet gehonoreerd.

Agressietest afgenomen door twee erkende keurmeesters, kwam hij goed uit.
Ook niet gehonoreerd

Zaak naar Hoge Raad

Werd ingegrepen door Officier van Justitie, hond mocht naar huis

Naar huis: 6 09 2012 met veiligheidsvoorschriften

- Binky mag alleen worden uitgelaten met hoofdband
- Binky mag alleen worden uitgelaten door een volwassen persoon
- Binky mag niet alleen worden gelaten met kinderen

Aanbeveling:

Euthanasie

Indien de officier/rechter ondanks bovenvermeld advies toch besluit tot teruggave/herplaatsing dan kan dit alleen met een zekere veiligheid onder de accumulatieve voorwaarden van aanlijnen en muilkorven, het aanschaffen van een bench in huis en gedragstraining om te pogen het gedrag naar vooral honden en onbekende personen te verbeteren. De prognose is echter vrij slecht.

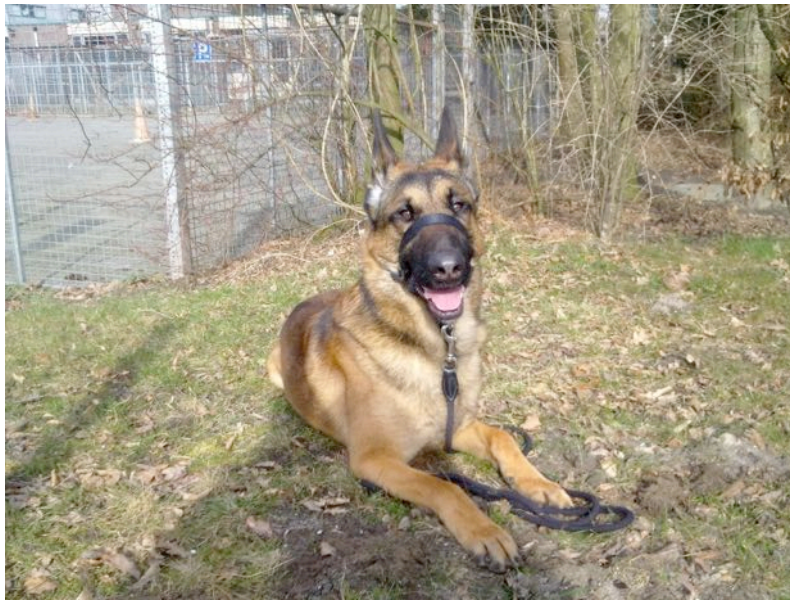
Assessment uitgevoerd door:

Titel en naam dr M.B.H. Schilder
Gedragsdeskundige Faculteit Diergeneeskunde,
Ingeschreven bij de LDM,
associate bij de ECVBM

ondertekening:

datum 18-10-2011
plaats Utrecht

Freud, Herder

In beslag genomen op ?

Getest op door Dr. M. Schilder: **Euthanasie**

Quote opslaghouder:

"De kennel is hier te druk en te stressig voor hem. Toen hij binnenkwam was hij veel minder gestrest en kon hij met de omstandigheden omgaan. We zien het wel vaker bij Mechelaars dat het een tijdje goed gaat en opeens is het teveel voor ze".

Resocialisatie bij Gaus vanaf 14 februari 2012

In Lelystad hertest door Dr. M. Schilder

Herplaatst met veiligheidsvoorschriften

Gato, Kruising Staffordshire Terriër, reu, 2 jaar

In beslag genomen op 21 augustus 2013, **in totaal 13 maanden in de opslag.**

Getest op 16 december 2013 door Dr. M. Schilder. Advies: Herplaatsing
21 mei 2014, contra-expertise door P. de Vijlder. Advies: Terug naar eigenaar

Resocialisatie bij Gaus vanaf 12 september 2014

Geen hertest, euthanasie op indicatie Gaus op 13 september 2014. Gerichte, en bij herhaling, agressie naar eigenaars. Te gevaarlijk voor eigenaars en omgeving.

Aanbeveling:

- 1) Verbeurdverklaren en herplaatsing bij een gedragstherapeut, die rehabiliteren op zich wil nemen.**
- 2) Een muilkorfgebod hierbij, voor de veiligheid.**
- 3) Geschikte medicatie om de hond te stabiliseren.**
- 4) Als punt 1 niet lukt, dan helaas euthanasie.**

Assessment uitgevoerd door:

Titel en naam dr M.B.H. Schilder
Gedragsdeskundige Faculteit Diergeneeskunde
erkend door de LDM
erkend als associate door de ECVBM

datum 16-12-2013
plaats Utrecht

ondertekening:

Risico-analyse door gedragsdeskundige

De hond is onzeker en kan in het bijzijn van de eigenaar een ander beeld geven. Dat kan zowel positief als negatief zijn. De hond zoekt wel toenadering en dat is mijn inziens positief. De hond toont een herstel na opwinding. Wel toonde de hond zich een onzekere angst-agressieve hond.

Ik zie enig risico voor de maatschappij als deze hond zich onder de hoede van een onbewuste begeleider, zich in de gemeenschap beweegt.

Veiligheidshalve, om plotselinge onvoorspelbare situaties te weerstaan, zou een muilkorfgebod in verband met de diverse signalen, misschien aan te bevelen zijn tijdens het wandelen met de hond. Daarbij dient in ogenschouw genomen te worden dat de deeltesten, voor de kennel van de hond hebben plaatsgevonden in de ruimte bij de opslaghouders omdat de opslaghouders het niet aandurfde om de hond uit de kennel te halen. Zou deze hond bij bekende personen op een hem vertrouwd afgesloten terrein leven, en de eigenaar zou zich verdiepen/bekwamen in de hondentaal of het hondengedrag, zie ik een positieve ontwikkeling voor deze hond. Een terugplaatsing naar de eigenaar en naar de hond zijn oude omgeving zal mijn inziens voor de hond voordelig zijn. Een hondentraining bij een ervaren trainer zal de hond en de eigenaar meer vertrouwen/inzicht in elkaar geven wat de onzekerheid zal doen verminderen.

Voor vragen uwerzijds ben ik altijd bereid deze toe te lichten.

P. H. de Vijlder

Dagverslag bij aankomst van Gato bij Gaus op 12 september 2013

Gato is vandaag bij ons binnengebracht. Hond was niet verdoofd en was door verzorgster van de opslag gewoon uit zijn bench in de auto te halen.

Wij (trainster Alexandra en ondergetekende) hebben Gato overgenomen en hem meegenomen met twee lijnen aan ieder een kant van hem. Dit is een normale veiligheidsprocedure bij honden die vanuit de opslagsituatie bij ons komen.

Tijdens de korte wandeling alvorens we eigenaars tegenkwamen neusde Gato van links naar rechts en nam geen lekkers aan. Wel verstarde hij een heel kort moment, een fractie, toen hem lekkers voor zijn mond werd aangeboden. Ook het op de grond gegooide lekkers negeerde hij.

Na een meter of dertig kwam eigenaar aangereden. Eigenaar stapte meteen uit de auto en boog zich vanuit geknielde houding over Gato om hem te knuffelen. Gato herkende eigenaar meteen en reageerde enthousiast.

Daarna begroette eigenares Gato. Dat resulteerde in een heel korte grom die onmiddellijk gevolgd werd door een serieuze aanval.

SPARTAN American Staffordshire Terrier, reu, 2 jaar **STAAT OP DVD**

In beslaggenomen op ?

Getest op 20-10-2014 door Dr. M. Schilder: Euthanasie
Verkorte test in eigen hok
Hok niet uitgeweest

Resocialisatie bij Gaus vanaf 25 november 2014
Verdoofd (3 x bij gespoten omdat hond onderweg wakker werd) binnengebracht

Hertest op 9 december 2014 door Gaus.

Naar huis op 22 december 2014

Aanbeveling:

Euthanasie

Deze hond kan slechts aan eigenaren worden geretourneerd, als zij bereid en in staat zijn tegemoet te komen aan onderstaande cumulatieve voorwaarden en inzicht tonen in de risico's die deze hond meebrengt.

- 1) Aanlijngedod
- 2) Muilkorfgedod
- 3) De hond mag alleen uitgelaten worden door een sterk (mans)persoon
- 4) Het volgend van een cursus ter bevordering van de controle , waarbij aandachtstraining en gehoorzaamheidstraining wordt gedaan
- 5) Gedragstherapie om het gedrag naar kinderen te verbeteren bij een erkend instituut / bij een erkende therapeut.
- 6) Gebruik van een U=lead (via internet te verkrijgen) om uitvallen beter te kunnen opvangen

Assessment uitgevoerd door:

Titel en naam dr M.B.H. Schilder
ondertekening:
Gedragsdeskundige Faculteit Diergeneeskunde
erkend door de LDM
erkend als associate door de ECVBM

datum 20-10-2014
plaats Utrecht

Verslag opslaghouders

Deel 4 informatie van opslaghouders

De volgende ervaringen van de opslaghouders, die deze hond sinds onbekend? in opslag heeft gehad, zijn relevant: De opslaghouders vertrouwt de hond niet, omdat hij heel snel en heel hoog in de opwindings schiet zodra mensen in de buurt zijn. Het aanlijnen is daardoor ook niet mogelijk. Hij kan wel rustig zijn bij het voeren van blik, maar zodra je wat van hem wilt is hij weer druk. Spartan wordt door de opslaghouders beschreven als overenthousiast en niet bereikbaar, en kan afhankelijk van de persoon en staat van opwindings variëren van druk en opgewonden tot agressief. De hond luistert naar commando's (zit, af), maar alleen als de vaste verzorger heel boos wordt, dan komt door de opwindings heen. De opslaghouders durft de hond ook niet in

contact te brengen met andere honden, omdat de opwindings zo hoog is dat ze het niet aandurven. De hond wordt omschreven als een opgefokt dier dat slecht tot rust komt zolang er iets gebeurt of aanwezig is. Op het speelveld probeert de hond door de deuren naar de andere honden te bijten, graven en klauwen, ook als de hond niet in haar buitenhok aanwezig is. Tijdens de opslagperiode is de opwindings bij de hond hoger geworden en sneller bereikt. De opslaghouders vindt de hond niet plaatsbaar, omdat ze een hond niet kunnen herplaatsen zolang ze hem niet kunnen aanlijnen en omdat hij heeft gebeten in een voor hun onbekende situatie. De hond is binnengebracht met een vangstok en viel uit naar alles en iedereen.

Verslag van Gaus aan eigenaar Spartan (26 november 2014)

Goedemorgen!

En met recht een goede morgen. Zijn al twee keer met Spartan naar het bos geweest. Hij is beresterk! Maar lief en vriendelijk. Neemt graag lekkers aan, met heel zachte mond.

Gaat zitten als we hem dat vragen, in ruil ervoor krijgt hij lekkers. Dat heeft hij heel snel geleerd: dat er lekkers valt te halen in ruil voor bepaald gedrag.

We hebben hem al op een hoofdband gezet, is soort halster voor honden. Dan is hij makkelijker te houden, trekt veel minder. Waarschijnlijk gaan we het straks combineren met een borsttuig voor nog meer grip.

Daarmee 'gewapend' willen proberen te voorkomen dat alleen jij hem mag uitlaten en je partner niet. Want dat is erg onhandig. Rare onwerkzame eis van Schilder.

Om half 10 gaan we weer met hem uit wandelen, dat gaat Martin dan weer filmen. En dan stuur ik de DVD meteen naar Schilder en Ookmeerweg. Ben woest wat ze met deze hond wederom uitgespookt hebben.

Het is toch godgeklaagd dat dat allemaal maar zo blijft doorgaan. We hebben al zo vaak aangeboden ze daar te leren hoe die honden wel goed gehouden kunnen worden zodat ze normaal blijven in de kennel. Ze willen gewoon niet weten.

Hou je op de hoogte, vanavond weer verslagje.

Dag! Hou goede moed hoor, is alle reden voor!

Na twee weken trainen luistert hij als een speer. Dan gaan we het jou (en je partner?) leren. Want er moet niet tegen hem geschreeuwd of hard gesproken worden. Juist niet, dat maakt een hond drukker. Leren we jullie allemaal wel.

Helly

We vonden de samenwerking met je erg prettig!

Morgen hoor je meer van me. Altijd eerlijk. Dat kan soms beetje tegen vallen maar als ik zeg dat het goed gaat, gaat het ook echt goed. Dus daar moet je je dan aan vast houden!

Dag!

Helly

Kay os, American Staffordshire Terrier, reu, 1 jaar

Datum inbeslagname onbekend

Getest op door Dr. M. Schilder op 15 november 2012

Is verkorte test in eigen hok

Hok niet uitgeweest

Resocialisatie bij Gaus vanaf 15 januari 2013

Hertest bij Gaus op 21 februari 2013

Naar huis 8 juni 2013

nu eerst training en?
paar maanden lang altijd
eerst euthanasie en
indien niet anders opies
(merktal herplaatsing
onder voorwaarden.

Aanbeveling:

Kayos kan worden geretourneerd aan de eigenaresse onder de volgende cumulatieve voorwaarden:

- 1) Aanlijn- en muilkorfgebod;
- 2) Ontsnappen uit het eigen huis onmogelijk maken door de aanleg van een sluisconstructie met drangers op binnen- en buitendeuren;
- 3) Castratie;
- 4) Alleen een volwassene bekend met deze voorwaarden mag de hond uitlaten;
- 5) Gedragstherapie om het gedrag naar honden en personen, alsmede de controle over de hond te verbeteren; dit kan een heropvoedingscursus bij Gaus of elders zijn.

Aanbevolen wordt de hond eerst een heropvoeding bij Gaus (of elders) te laten volgen (te betalen door eigenaresse) alvorens hem te retourneren aan eigenaresse. Het resultaat ervan zal op een voldoende onafhankelijke wijze moeten worden beoordeeld.

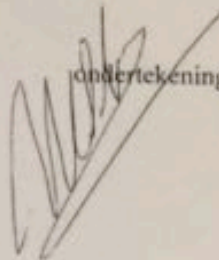
Kan of wil eigenaresse niet aan genoemde voorwaarden voldoen, dan moet de hond helaas worden geëuthanaseerd, vanwege het slechte perspectief op herplaatsing.

Assessment uitgevoerd door:

Titel en naam dr M.B.H. Schilder
Gedragsdeskundige Faculteit Diergeneeskunde

Datum 15-11-2012
Plaats Utrecht

ondertekening:

Gedragstest door Dr. M.Schilder. Bij laatste testpoging (zie onder) is sterk verkorte test afgenomen. Hele delen worden overgeslagen.

TEST GESTAAKT. KAYOS is te gespannen

Tweede testpoging: 23-10-2012

TEST GESTAAKT, KAYOS IS TE GESPANNEN

Derde testpoging: 14-11-2012

Test 1: kooitest totale duur: 30 sec

De hond zit in zijn eigen hok en de tester tracht op vriendelijke wijze contact te maken met de hond, erna: gedurende 5 sec strak aankijken. Daarna 3x wegreppen van het hok cq het hok passeren.

Gedragsreactie van de hond was:

- ☐ agressief gedrag, en wel: in de vorm van combinaties van meer dan 2 dreiggedragingen zoals grommen, tanden tonen, harde, repeterende blaf, aanstaren en verstrakken, borstelen, namelijk
 - ☐ agressief gedrag, en wel: losse dreiggedragingen:
 - ☐ uitvallen, bijten/bijtspoging
 - ☐ de test is daarom gestaakt
 - ☐ de hond is onbenaderbaar, niet te manipuleren en derhalve niet veilig te testen. De test is gestaakt.
 - ☐ de hond is niet agressief, maar vlucht constant, is zeer bang, herstelt niet en de test wordt niet voortgezet.
 - ☐ in de kooitest trad geen agressief gedrag op, de test werd voortgezet.
 - ☐ in de kooitest trad vriendschappelijk gedrag op, als ☐ kwispelend naderen, ☐ kunsthand handen snuffelen/likken, ☐ hand testpersoon snuffelen/likken
 - ☒ opgewonden: ☒ snelle kwispel, ☐ hijgen, ☐ snelle locomotie ☐ blaffen ☐ piepen
 - ☐ steunzoeken
 - ☐ anders nl: komt met kwispel naar voren,, snuffelt van afstand naar kunsthand, tongel, snuffelt niet aan echte hand, kijkt weg,
 - ☒ bij aanstaren: diepe grom, fixeren en verstarren
 - ☒ bij wegreppen: loopt (grom)blaffend mee met snelle kwispel
- Bij verzoeningspoging: fixeren, wegstaren**

Test 3: De opslaghouders vraagt de volgende commando's uit te voeren aan de hond: kom, zit, af. Elk commando wordt maximaal 3x gegeven.

- ☐ de hond gehoorzaamt KOM na ☐ 1x ☐ 2x ☐ 3x het commando te hebben gegeven
- ☒ De hond gehoorzaamt niet aan KOM naar vaste verzorgster

Test 9a: grote pop

a) een grote pop wordt vanaf een afstand van 5 m vanaf opzij naar de hond toebewogen en gestopt op max. 50 cm voor hond, zodat de hond de pop kan naderen en besnuffelen. Staat de hond al aan een strakke lijn, dan wordt de pop tot aan de hond bewogen, zodat hij kan snuffelen. De hond moet de kans hebben de pop te besnuffelen, Daarna wordt de pop snel weggetrokken van de hond.

Getoond voor het hok

- ☐ de hond reageert met dreiggedrag, namelijk
- ☐ dreiggedrag, namelijk en erna bijtgedrag / uitval op de volgende wijze:

Dhr. Schilder is zich bewust dat herplaatsing onder voorwaarden haast automatisch leidt tot euthanasie. Zie verklaring hieronder (pijltjes).

de huidige eigenaar. Incidenten kunnen optreden bij ☐ onvoldoende controle ☐
hoge opwinding ☐

☐ gering: ☐ naar mensen ☐ naar honden, ☐ naar andere dieren, want:
☐ Het risico op incidenten is gering, maar incidenten kunnen optreden bij ☐
onvoldoende controle ☐ hoge opwinding ☐
☐

☐ zeer gering: ☐ naar mensen ☐ naar honden, ☐ naar andere dieren, want:
☐ Deze hond is veilig en stabiel.

Deze risico-inschatting geldt voor een situatie, dat de hond geplaatst cq teruggegeven zou worden zonder verdere maatregelen. Hieronder gegeven aanbevelingen dienen om het risico tot een aanvaardbaar niveau (matig of lager) terug te brengen.

☒ Conclusies:

Deze hond is niet goed te beoordelen, omdat gezien zijn grote spanning en agressieve neigingen naar personeel bij de opslaghouders, het niet veilig is hem buiten zijn eigen kennel te testen. Zijn gedrag in zijn eigen situatie laat zien, dat hij op eigen initiatief honden aanvalt, dat hij daarbij personen die daarbij ingrijpen in risicovolle situaties brengt en kan verwonden. De eigenaar heeft daarbij onvoldoende initiatief getoond om de veiligheid te verhogen: hij deed niets gedurende het eerstgenoemde incident. En bovendien melden getuigen dat Kayos regelmatig los rondloopt, hetgeen bij deze hond onverantwoord is.

Bij een goede, verantwoordelijk eigenaar zou deze nog jonge hond wellicht nog in het spoor te krijgen zijn, maar een dergelijke hond is heel moeilijk plaatsbaar, temeer, daar plaatsing onder voorwaarden (aanlijnen en muilkorven) vrijwel kansloos is.

Het moet op basis van het PV worden betwijfeld of de eigenaresse, die de hond terug wil en bereid is hem aan te lijnen en te muilkorven, inderdaad voldoende in staat is de veiligheid te waarborgen. De twee door haar genoemde voorwaarden (aanlijnen muilkorven) zijn sowieso niet voldoende, omdat de hond nog steeds uit het huis kan ontsnappen en op straat bijten. Dat betekent dat er veiligheidsmaatregelen in het huis moeten worden getroffen: een sluisconstructie met twee deuren en drangers op beide deuren (binnendeur en buitendeur). Ook moet geregeld worden wie de hond uitlaat als eigenaresse afwezig is of ziek. Uitlaten kan alleen veilig als dat gebeurt door iemand die volledig met de voorwaarden op de hoogte is. Ook dient de hond gecastreerd te worden. Teruggave aan de eigenaresse zonder deze voorwaarden is te riskant.

Ondergetekende ziet als geschikte oplossing een heropvoeding bij Gaus, op kosten van de eigenaar, waarbij de hond daarna opnieuw door ons zou moeten worden getest op een voldoende afname van het agressieve gedrag en waarna de hond kan worden geretourneerd onder de genoemde voorwaarden.

Dagverslag Gaus vanaf binnenkomst, 24 januari 2013 Kay Os

Kay-os werd binnen gebracht met zoals verzocht twee slipkettingen. Hij zat in een bench, vangstok lag er naast.

Twee lijnen werden door vaste verzorgster van de opslag zonder problemen aan de hond bevestigd en wij hebben de hond meteen mee genomen voor wandeling.

Kay-os nam meteen lekkers aan (grote stress maakt dat honden niets lekkers aannemen) dus dat zat mee.

Hond is te motiveren tot gewenst gedrag, neemt graag lekkers aan, gaat zitten op woordje 'zit' + 'zit'-handgebaar. Is niet argwanend, neemt lekkers zacht aan dus respect voor lijf en leden.

Is dezelfde middag nog vijf keer in en uit zijn kennel gehaald. Liet daarbij geen enkele argwaan zien. Wel aandacht (verstarring + even fixeren) voor andere honden waar hij langs moest op speelplein, snel uit te halen met click + beloning.

Weet nu al wat 'Kijk eens' voor hem betekent. Breekt zijn aandacht voor andere honden nu al onmiddellijk af voor 'Kijk eens'.

Is zonder probleem terug te plaatsen in kennel. Vindt het duidelijk niet leuk (trekt terug) maar laat het zich zonder probleem gebeuren.

Begroeting met Megan was blij verrast, enthousiast. Maar zonder te blokken of ander controlerend gedrag. Idem naar haar drie vrienden die Kay Os goed kent.

Volgens Megan is de hond naar haar erg beschermend.

Voorheen speelde hij met alle honden. Werd lastiger toen hij een jaar was en nadat hij een keer was gegrepen door andere hond.

Algemene indruk: snel lerende hond, voer gevoelig, niet erg argwanend, vooringenomen naar andere honden en onbekende passanten (aandacht, fixeren, er makkelijk uit te halen en makkelijk te voorkomen).

Hond is veel te mager

25 januari

Was meteen makkelijk uit de kennel te halen, kwispelde me tegemoet, nam vlot lekkers aan.

Kan hem goed over zijn hoofd aaien, kroelen bij zijn oor vindt hij echt lekker.

Fokte zich wat op bij zien van een wat vreemd bewegende mevrouw en bij het zien van andere hond. Ben de hal ingegaan om daar met een andere hond te trainen. Eerst wat opwinding bij zien van die hond maar dat was snel over. Kay-Os leert echt razendsnel. Kon in een leersessie andere hond al negeren.

Ga hem wel snel wennen aan snoetenband. Ook voor mijn eigen veiligheid. Als hij echt mocht doorslaan (zo als in rapportage opslaghouder en Schilder wordt gesteld) omdat de opwinding te hoog wordt omdat ik de omstandigheden even niet kan controleren hou ik deze sterke beer niet lang van me af.

Eet prima

Vanmiddag weer meegenomen. Stond breed te kwispelen toen ik en Alexandra bij zijn kennel kwamen. Laat zich vriendelijk aanlijnen. We hebben nog wel twee lijnen omdat redirecte agressie waargenomen is in zijn risico-assessment. De hond is zo sterk, die hou ik als hij flipt niet lang genoeg van me af totdat hij gekalmeerd is.

Hij heeft op zijn initiatief met ons gespeeld (gaat heel zachtjes, respect voor lijf en leden), gaat zitten en geeft poten. Aaien en achter oor kroelen was wederom favoriet.

We hebben hem een hoofdband en een snoetenband om gedaan. Hoofdband vind ik belangrijk om zijn gedrag meer te kunnen aansturen voor als hij door mocht slaan, snoetenband is belangrijk voor mijn eigen veiligheid. Beide voor 'je weet maar nooit'. Ingegeven door risico-assessment. Ik denk dat het om die reden in ieder geval volstrekt overbodig is. Voor eigenares later is het zo wie zo handig om te kunnen gebruiken.

In de hal getraind met andere hond erbij, vrouw verkleed in boerka (5 meter afstand) en man erbij (twee meter afstand). Kay Os is even alert maar is daar meteen met 'Kijk eens' uit te halen. Daarna negeert hij hond, vrouw en man in ruil voor lekkers. Zoekt dat zelf op met het gewenste gedrag.

Conclusie deze dag: Kay Os is zo makkelijk te trainen met lekkers. En hij vindt het ook nog eens mooi om te doen.

Voor alsnog een leuke, snel lerende hond!

Rocky, Staffordshire Terrier, reu **STAAT OP DVD**

In beslaggenomen omdat hij een kat gedood zou hebben. Is hij later van vrijgesproken.

Heeft ruim een jaar (!) in opslag gezeten voordat hij bij ons kwam.

Werd verdoofd binnen gebracht.

Getest op 20-12-2012 door Dr. M. Schilder: Naar huis na geslaagde training en onder voorwaarden

Resocialisatie bij Gaus 11 juni 2013

Hertest bij Gaus op 2 juli 2013

Naar huis 7 augustus 2013

Mail Dr M. Schilder aan Helly Gaus

>Dag Helly

>

**>We zitten met de intacte amstaf reu Rocky, die veel te lang in opslag
>zit. De hond is daarbij, anders dan verreweg de meeste andere in beslag
>genomen honden, verslechterd.**

>De dierenarts meldt dat (meteen in het begin al) de hond moeilijk te

>benaderen is en het onderzoek onder sedatie heeft moeten plaatsvinden.

>De opslaghouders geeft aan de hond niet te vertrouwen. Hij toont bijna

>altijd angst-agressie naar bekenden en onbekenden, valt uit en ondanks

>trainingspogingen, lokpogingen en het inzetten van stress- en

>angstremmende hulpmiddelen (Adaptil en Zylkène) is het na tweeënhalve

>maand niet gelukt de hond te bereiken. **De hond kan dan ook niet**

>aangelijnd worden, hij valt namelijk meteen uit in een lage houding

>zodra er iemand voor zijn kennel staat. Verzorgers durven daarom niet

>in de kennel te stappen. Deze toestand is niet verbeterd, maar

>verslechterd

>

>In mijn rapportage (gedateerd 20-12-2012) staat het volgende:

>

>Rocky is een naar (onbekende) mensen toe niet sociale, terughoudende,

>angstige en angstig-agressieve hond. Ondanks veel tijd en energie is

>het de opslaghouders en medewerkers nog steeds niet gelukt zijn kennel

>betreden, omdat Rocky direct uitvalt bij benadering van zijn kennel.

>Hij neemt slechts van 1 persoon wat voer aan. Verder is het niet gelukt

>bij de opslaghouders om een band op te bouwen met Rocky. Ook de inzet

>van

>stress- en angstremmende hulpmiddelen bij de opslaghouders (n.l. een

>Adaptil feromonen halsband het voedingssupplement Zylkène) verbeterde

>het gedrag van Rocky niet. Na tweeënhalve maand kunnen de verzorgers

>geen positief sociaal gedrag zien en slechts angst en angst-agressie.

>Het gedrag naar de eigenaar en bekenden daarvan is onbekend.

>Ook naar onbekende stimuli en in nieuwe situaties vertoont de hond zich

>bij de opslaghouders angstig en kan agressief gedrag vertonen. Het duurt

>blijkbaar erg lang voordat de hond gewend raakt in nieuwe situaties,

>als hij al gewend raakt. Uit de gedragstest blijkt dat bij frontale

>benadering door een onbekende persoon of stimulus de hond er in het

>algemeen voor zal kiezen om te vluchten of door middel van waarschuwend

>dreiggedrag (blaffen, grommen etc.) om de bedreigende persoon of

>stimulus te verjagen. Blijft de voor de hond bedreigende situatie

>echter voortbestaan en wordt hij in het nauw gedreven dan kan niet

>uitgesloten worden dat er gebeten wordt.

>Naar honden toe meldt de opslaghouders hetzelfde angst-agressieve gedrag

>als naar mensen en andere stimuli. Tijdens de gedragstest kon dit

>gedrag echter niet worden getest en het risico naar honden is dus onbekend.

**>De hond is in beslag genomen omdat hij een kat zou hebben
gebeten.**

>Verdachte ontkent dit. Wel verklaart verdachte dat de hond achter

>katten aan rent en hij onrustig wordt bij het zien van katten.

>Jaagneiging bij het zien van katten heeft de hond dus zeker. Het is

>niet aan ondergetekende om uit te maken of de hond wel of niet de kat

>heeft doodgebeten. Wel vindt ondergetekende dat de hond niet zonder

>meer geretourneerd kan worden aan de eigenaar. De hond vertoont

>jaaggedrag naar katten en is bovendien dermate angstig en

>angstig-agressief naar mensen en stimuli dat hiermee niet alleen

>risico's ontstaan voor de samenleving maar dat de hond ook ernstig in zijn welzijn wordt aangetast.

>Wat het angstige en angstig-agressieve gedrag heeft veroorzaakt bij

>Rocky kan ondergetekende niet met zekerheid zeggen. Onvoldoende

>socialisatie en ook een traumatische ervaring zouden een oorzaak kunnen

>zijn. De hond kan daarom alleen aan eigenaar worden geretourneerd na

>gedragstherapie en resocialisatie. Dit kan plaats vinden bij Martin

>Gaus, waarbij Rocky positieve ervaringen moet opdoen met onbekende

>mensen en verschillende situaties en waarbij de eigenaar leert een

>goede controle en leiding over Rocky te krijgen. Hiermee kan het risico

>van de hond worden teruggebracht en het welzijn van de hond worden verbeterd.

>Indien deze training succesvol blijkt, kan de hond worden geretourneerd

>aan de eigenaar onder de volgende voorwaarden: 1. een aanlijn gebod 2.

>de hond wordt alleen uitgelaten door een volwassene 3. ontsnappen uit

>huis wordt onmogelijk gemaakt 4. een bench of kennel worden aangetraind.

>

>

—

>—

>—

>Aanbeveling:

>

>Rocky kan worden geretourneerd aan de eigenaren onder de volgende

>cumulatieve voorwaarden:

>

>1) De eigenaren dienen (op eigen kosten) met de hond een

>resocialisatietraject en training bij bijvoorbeeld Gaus in Lelystad te

>volgen alvorens de hond geretourneerd kan worden. Tijdens dit traject

>dient door te worden gegaan met de angst- en stressremmende hulpmiddelen:

>de ADAPTIL® halsband en het voedingssupplement Zylkène®.

>Tijdens deze training en resocialisatie moet worden getracht:

>a. Het gedrag van Rocky naar mensen en in nieuwe situaties te verbeteren.

>b. De controle en leiding van de eigenaar over de hond te verbeteren.

>Het resultaat ervan zal op een voldoende onafhankelijke wijze moeten

>worden beoordeeld.

>

>Bij succesvolle training/therapie daarna retour eigenaar onder de

>volgende cumulatieve voorwaarden:

>

>2) Een aanlijngebod.

>3) Alleen een volwassene bekend met deze voorwaarden mag de hond

>uitlaten/oppassen.

>4) Het huis en een eventuele tuin dienen te worden beveiligd tegen

>uitbraken door de hond, door bijvoorbeeld drangers op de deuren te

>plaatsen.

>5) Het gebruik van een kennel of bench en kennel/ benchtraining (zodat

>deze aangenaam kan worden gemaakt voor Rocky) en Rocky in de kennel of

>bench kan worden gedaan bij bezoek van onbekende personen.

>

>

>Indien de eigenaar niet aan bovenstaande voorwaarden kan of wil

>voldoen, of de training niet succesvol blijkt, dan dient de hond te

>worden geëuthanaseerd. Het risico van en met name ook de

>welzijnsaantasting van hond is te groot om deze hond zonder training en voorwaarden te plaatsen.

>einde

>

>

>Er zit dus een te groot tijdsinterval tussen mijn advies en de eerste
>zitting, die een week of vier geleden was. Deze hond is duidelijk niet
>in staat gebleken zich aan te passen. Wij hebben dan ook gepoogd de
>procedures te bespoedigen door bij Justitie aandacht te vragen voor
>Rocky, maar zonder voldoende resultaat.

>De eigenaar is een Pool, die geen nederlands spreekt. Het hierboven
>weergegeven advies spreekt voor zich, maar de verslechtering van de
>hond doet me twijfelen of verbetering nog haalbaar is en of euthanasie
>niet de beste optie is, ook vanuit welzijnsoptiek. Ik heb ook aan de
>OvJ aangegeven dat ik op dit moment euthanasie het best vindt. Maar
>goed, misschien zien jullie er nog wat in, De eigenaar is emotioneel en
>ik weet niet of die Engels of Duits spreekt en dat weet ik ook niet van
>jou. Ik heb de OvJ gevraagd mij daarover in te lichten, want ik kan me
>voorstellen dat trainen in een buitenlandse taal heel moeilijk is. OvJ
>meldt me zojuist dat de moeder van de eigenaar kan tolken.

>Misschien durf je het met deze hond aan, misschien ook niet. A.s.
>dinsdag is de zitting. Ik hoor graag voor a.s.maandag van je of deze
>hond naar jullie toe kan, dan kan ik dat aan de OvJ melden.

>De info in deze mail moet als vertrouwelijk worden beschouwd.

>

>met groet,

>

>Matthijs

Verslag Helly Gaus eerste dagen met Rocky

11 juni 2013

Rocky is op 2 00 uur 's middags binnen gebracht, nog verdoofd, wankelde op zijn poten. Zoals verzocht had hij twee lijnen die allebei aan een eigen slipketting zaten.

Samen met Alexandra korte wandeling met hem tussen twee lijnen gemaakt. Hij was alert maar ondernam geen actie naar ons. Af en toe een taxerende blik, meer niet. Veel plassen en nakrabben. Nam regelmatig lekkers aan. Hard trekken en in lijn hangen. Is prikband gewend.

Toen mee naar voorkant Dierenhotel waar eigenaars stonden te wachten. Zeer emotioneel weerzien waarbij Rocky hen meteen herkende en heel blij was. Er was echter geen moment van overactiviteit, dwingen, geen respect voor lijf en leden. Hij had hele zachte ogen en was rustig in zijn begroetingen. Nam lekkers aan.

Toen ik hem wilde aaien liet hij dat toe en reageerde vervolgens met zwaar van onderuit grommen en uitval die hij richtte op camera. Op geruststelling door eigenaars kalmeerde hij vrij vlot.

Paar keer gewandeld en terug naar eigenaar.
Toen in kennel gezet en lijnen gezeurd.

Na 10 minuten weer opgehaald, veel agressie, blaffen en grommen, afwisselend terugdeinzen en naar voren komen met harde ronde ogen. Fixeren. Pakte wel af en toe lekkers van de grond.

Na wat gedoe uit kennel gehaald en weer gewandeld. Was wel steeds gespannen en trok heftig. Terug naar eigenaars.

Slipkettingen door eigenaars vervangen door halsbanden, ze waren te lang en gaven geen veiligheid voor ons zelf.

Dit vier keer herhaald, kregen de laatste keer bij uit de kennel halen klein kwispeltje. Bovendien lag hij rustig. Afscheid genomen van eigenaars, even gewandeld en terug gezet in kennel. Daar was veel verzet en viel hij gericht naar ons uit, wilde er niet meer in. Na wat gedoe toch gelukt. Lijnen voor de nacht gezekeerd.

12 juni

Om 8 uur naar Rocky. Behoorlijk agressief dreiggedrag, fixeren, ronde ogen, ook wegdeinzen. Erg alert ook op camera.

Lijn zat onhandig onder kennel door vastgemaakt waardoor we er niet bij konden komen omdat Rocky het voorzien had op onze handen aan kennel. Martin buiten laten roepen bij buitenkennel wat hem afleidde. Toen konden we de riemen goed vastpakken en hebben Rocky mee naar buiten genomen.

Hij was ondertussen bij al dat gedoe rond zijn kennel behoorlijk opgefokt en eenmaal buiten de kennels aangekomen viel hij ons gericht aan. Dat duurde een tijdje waarbij hij benauwd werd en stopte. Nadat we lijnen wat gevierd hadden en rustig bleven staan kalmeerde hij en zijn we weer gaan wandelen. Hij trok hevig, veel plassen en nakrabben. Gepoept .

Na wandeling weer in kennel gezet, ging makkelijk. Lijnen gezekeerd. Wel agressie bij het zekeren.

Na tien minuten weer opgehaald, wel agressie maar omdat we zeer resoluut te werk konden gaan konden we hem snel eruit halen. Lange wandeling gemaakt waarbij hij lekker ging rollen, veel minder ging trekken en een stuk rustiger werd. Nam regelmatig lekkers aan.

Alexandra en ik besloten toen hem mee naar buitenplein te nemen en los te laten. We hebben extra lijn aan beide lijnen bevestigd en hem los gelaten. Hij ging wat rennen maar bleef vooral bij ons in de buurt rond hangen. Normale staart. Relaxed. Beetje spelen met ballen maar kort.

Vriendelijke en rustige begroeting van Martin die ook op plein stond om alles weer te filmen.

Toen we op een stoel gingen zitten kwam hij bij ons staan, rustig en vriendelijk. Hele zachte ogen. Hij zocht zelf meer contact en vond het heerlijk om aangehaald te worden. We konden hem allebei overal aaien.

Daarna weer even gewandeld en in kennel gezet.

Na tien minuten er weer uitgehaald, nu meteen vriendelijk. Weer gewandeld en teruggezet. Was probleemloos. Lijnen gezekeerd. Hij bleef vriendelijk.

's Middags om half drie weer opgehaald, kwispelde en was vriendelijk. Even gewandeld, was vriendelijk en vrij rustig. Weer mee naar plein genomen. Meteen vriendelijk. Michiel (trainee) laten fotograferen. Ook naar hem toe vriendelijk, geen wild gedoe of opdringerigheid. Gewoon rustig lekkers aannemen.

Terug in kennel gezet. Lijnen gezekeerd wat nu weer onmiddellijk agressie opriep. Nam wel lekkers van grond aan.

17 juni

Rocky was heel blij toen ik bij zijn kennel kwam. Wilde er na geknuffeld te hebben (doet hioj zacht en niet opdringerig) snel uit. Mee naar bos genomen en kwartier gewandeld. Lekker gerold in boterbloemen en madeliefjes, dat is dolle pret voor hem. Hij trekt nog

steeds op de heenweg behoorlijk, terugweg stuk minder. Op hoofdband gezet, weinig verzet. Geeft op trekgedrag weinig lucht.

Is goed op lekkers gefocust en gaat steeds wat beter 'naast' lopen.

Mee naar plein geweest. Hij is nu iets minder attent op de katten en met een bal is hij er vaak vanaf te leiden. Gaf bal eerder nog niet af, rende er mee weg. Maar vandaag twee keer voor me losgelaten.

Gedrag naar honden is wisselend, wel gefocussed maar kan ze ook negeren. Vrij snel desensitisatie. Ligt ook aan gedrag en type hond.

Vier keer geoefend vandaag. Hij gaat nu zitten in zijn kennel om er uit te mogen. Voor de rest ongeveer zelfde als vanochtend.

Tegen hem geschreeuwd en slagbewegingen gemaakt door mijzelf. Reageert hij totaal niet op.

Het in de kennel terugzetten resulteert nog steeds in verontwaardigd blaffen maar geen agressie meer.

Verzorging kan eten zonder probleem in zijn kennel zetten.

Hij is buiten vriendelijk tegen iedereen, laat zich aanhalen, vindt hij lekker. Geen opbouw van spanning, wel toen twee mensen hem heel voorzichtig en onzeker benaderden en hun hand voor hem hielden om te snuffelen. Toen deinsde hij weg en verbrak contact.

GEDOOD 11 juni 2015
Zie DVD

Hope, Pitbull, teefje, 1 jaar
STAAT OP DVD

In beslaggenomen op 15 december 2014, toen 7 maanden oud

Getest op 21 januari 2015 door Dr. M. Schilder: **Euthanasie**

Resocialisatie bij Gaus vanaf 21 april 2015

Hertest bij Gaus op 13 mei 2015: kwam test prima door. Goed trainbaar. Aardige normale hond.

Weggehaald in opdracht van Justitie 10 juni 2015
Gedood in opdracht van Justitie 11 juni 2015

☒ Conclusies:

Deze hond is sociaal naar voor haar bekende personen. Naar onbekenden toe is zij echter zeer terughoudend, angstig (-agressief) en onzeker. Ook in nieuwe situaties is zij onzeker, angstig en zoekt zij veel steun. Zij zal in eerste instantie trachten de voor haar bedreigende stimulus te verjagen door dreiggedrag te vertonen. Als de bedreiging echter aanhoudt dan zal zij overgaan tot uitvallen en ook bijten. In de gedragstest heeft de hond laten zien hard te kunnen bijten en daarbij ook te kunnen schudden. Een dergelijke manier van bijten kan veel schade opleveren, ondanks de (nog) geringe grootte van de hond. Waardoor het angstige en terughoudende gedrag naar mensen bij deze jonge hond is ontstaan is onbekend. Mogelijke spelen een onvoldoende socialisatie danwel traumatische ervaringen op jonge leeftijd een rol hierbij.

Behalve het risico van deze hond door haar angst-agressie, kan zij in het bijzijn van andere honden ook dermate opgewonden raken dat zij happierig wordt naar mensen in haar omgeving. Er is dus ook een zeker risico voor bekenden in zo'n context. Daarnaast is de gehoorzaamheid onvoldoende, zodat de hond lastiger onder goede controle is te houden. Ondergetekende schat het risico van deze hond naar onbekende mensen daarom in als hoog.

Uit de rapportage door de opslaghouders en de gedragstest lijkt het risico naar andere honden matig tot hoog te zijn vanwege de opwinding en het dreiggedrag wat de hond naar andere honden toont. Dit geldt als ze alleen is. Haar gedrag daarbij is echter ambivalent, afwisselend hoog en lager, in tegenstelling tot de continu lage houding gedurende de rest van de gedragstest. Er lijkt dus sprake te zijn van ambivalente agressie naar honden met dominante trekjes. Van killer-agressie is geen sprake, de hond bleef namelijk uiteindelijk op afstand van de honden. Het is dan ook de vraag of Hope uiteindelijk echt tot uitvallen en bijten durft over te gaan.

De vraag blijft daarom ook wat het precieze aandeel van Hope is geweest bij de bijtincidenten waar zij bij betrokken was. Dat ze opwinding en agressie kan tonen naar andere honden is duidelijk. Ondergetekende verwacht echter niet dat Hope de initiatiefneemster is geweest bij de incidenten. Daarvoor is haar onzekerheid te groot en

haar gedrag naar honden te ambivalent. Mogelijk heeft zij zich tijdens de bijtincidenten echter laten opjatten door de andere honden. Het risico van deze hond samen zijn met andere honden kan dus behoorlijk groter zijn dan wanneer zij alleen is. Het zogenaamd "ganging up" effect is bij honden een bekend fenomeen. Hope is dus een hoog risico hond naar mensen en het risico naar honden varieert van matig-hoog tot hoog in afhankelijkheid van maatjes die haar kunnen opjatten en ondersteunen.

Ondergetekende vindt de hond vanwege haar risicovolle gedrag naar mensen en honden niet herplaatsbaar bij een nieuwe eigenaar.

De opties van teruggave aan de eigenaar en euthanasie blijven dus over.

Uit het proces-verbaal blijkt dat de eigenaren (met name de eigenaresse) de honden niet goed onder controle hebben. Daarnaast lijkt uit de informatie uit het proces-verbaal dat de eigenaren niet op een verantwoorde manier met de honden om te gaan: ze worden loslopend in een roedel uitgelaten (ook na het eerste dodelijke bijtincident), het aanlijnen en muilkorf gebod van Sierra wordt genegeerd, het jagen op konijnen en het bijten in objecten zou worden aangemoedigd. Ook het houden van honden in benches overdag is niet aan te raden. Honden kunnen dan onvoldoende hun energie kwijt, waardoor het risico op incidenten buiten alleen maar groter wordt. Dat geldt zeker voor de normaliter nogal energieke pitbull types.

Ondergetekende vindt dat de 6 honden dus onder geen beding samen kunnen worden geretourneerd aan de verdachten. Zelfs al zou de controle van verdachten onder over de honden goed zijn, dan nog is het niet verstandig om zoveel honden van dit type in een roedel te houden en samen uit te laten: zoals als gebleken is: gaat het fout dan zijn de gevolgen ook meteen ernstig.

Ondergetekende is van mening dat zeker een hoog risico hond als Hope zeker niet geretourneerd kan worden aan deze eigenaren. Herplaatsing brnegt ook een behoorlijk risico met zich mee, vanwege de geconstateerde gedragsneigingen van Hope. Vanwege het risico naar mensen en honden en vanwege het welzijn van deze hond, geeft ondergetekende daarom het advies deze hond te laten euthanaseren.

Aanbeveling:

Euthanasie, vanwege het risico van deze hond naar mensen en andere honden en vanwege de welzijnsaantasting door pathologische angst voor onbekende mensen en situaties.

Assessment uitgevoerd door:

Titel en naam dr M.B.H. Schilder
Gedragsdeskundige Faculteit Diergeneeskunde
erkend door de LDM
erkend als associate door de ECVBM

datum 21-1-2015
plaats Utrecht

ondertekening:

Hertest bij Gaus op 13 mei 2015, verantwoording voor justitie

DVD I. Angel en Hope

Real life situaties en de TEST volgens protocol van drs. M. Schilder van de twee Staffordshire terriers Angel (voorheen Danger) en Hope

Let op:

Deze DVD bestaat uit een aantal hoofdstukken die via 'menu' onafhankelijk van elkaar geopend kunnen worden.

Angel heeft hoofdstuk 1 t/m 5

Hope zit onder hoofdstuk 6.

Gebruikt men geen hoofdstukindeling, dan lopen alle hoofdstukken gewoon door en geeft een kopje met naam de duiding waar het over gaat. Het is gewoon een keuze.

DVD II. 'Samenvatting'

Deze DVD hebben we razendsnel vandaag op vrijdagochtend gemaakt.

Rapportage bleek onverwacht snel te moeten worden afgeleverd bij Justitie opdat ook de heer Schilder de beelden nog zou kunnen zien.

Daarom staan deze beelden niet allemaal op DVD I, de tijd ontbrak gewoon.

Maar omdat ze het bewijs zijn dat het gedrag van de twee honden zoals waargenomen door de heer M. Schilder tijdens de test bij de opslaghouder te lijden heeft onder de hoge stress die honden in die situatie ondervinden, vonden we dat deze beelden toch aan Justitie gepresenteerd moesten worden. Ze mochten gewoon niet ontbreken.

Beide honden vertonen geen baknijd

Beide honden zoeken contact met onbekende mensen en laten zich aanhalen

Beide honden laten zich optillen en onderzoeken door dierenarts

Beide honden kunnen gehoorzamen en zijn in staat zich te beheersen bij het in- en uit de kennel halen.

Beide honden laten zich in kennel aanhalen.

Beide honden kunnen contact met andere honden maken. Angel vindt het allemaal uitstekend, Hope breekt contact af na even te dreigen en te verstarren. Beide honden vertonen in aanwezigheid van andere honden geen hoge opwindings, vooringenomen agressie, hangen niet op twee achterpoten in de lijn, bleren en blaffen niet bedreigend.

GEDOOD 11 juni 2015
Zie DVD

Angel, Staffordshire Terrier, teefje, 1 jaar
STAAT OP DVD

In beslaggenomen op 15 december 2014, toen 9 maanden oud

Getest op 21 januari 2015 door Dr. M. Schilder: **Euthanasie**

Resocialisatie bij Gaus vanaf 21 april 2015

Hertest bij Gaus op 13 mei 2015: kwam test prima door. Goed trainbaar. Aardige normale hond.

Weggehaald in opdracht van Justitie 10 juni 2015
Gedood in opdracht van Justitie 11 juni 2015

☒Conclusies:

Deze hond is sociaal naar voor haar bekende personen. Naar onbekenden toe is zij echter meer terughoudend, angstig en onzeker. Ook in nieuwe situaties is zij onzeker en zoekt veel steun. Zij zal in eerste instantie trachten op afstand te blijven van onbekende personen danwel de voor haar bedreigende stimulus te verjagen door dreiggedrag te vertonen. Als de bedreiging echter aanhoudt dan kan zij overgaan tot uitvallen en ook bijten. Waardoor het angstige en terughoudende gedrag naar mensen bij deze jonge hond is ontstaan is onbekend. Mogelijke spelen een onvoldoende socialisatie danwel traumatische ervaringen op jonge leeftijd een rol hierbij.

Behalve het risico naar personen van deze hond door haar angst-agressie, kan zij, m.n. in het bijzijn van andere honden, ook dermate opgewonden en springerig raken dat zij op die manier ook schade aan (bekende) mensen toebrengen. Daarnaast is de

gehoorzaamheid onvoldoende, zodat de hond lastiger onder goede controle is te houden. Ondergetekende schat het risico van deze hond naar onbekende mensen daarom in als matig en mogelijk wat hoger. Onbekend is wat ze zou doen naar personen als ze samen is met groepsgenoten. Onduidelijk is of zij het was, die hapte naar de getuige en een agent, die ingrepen in het incident met de labrador

Uit de rapportage door de opslaghouders en de gedragstest lijkt het risico naar andere honden redelijk hoog te zijn door de hoge opwindingsdiepte die Danger naar andere honden toont. Van killer-agressie leek tijdens de gedragstest echter geen sprake, de hond was makkelijk afleidbaar. Het is dan ook de vraag of Danger uiteindelijk echt tot uitvallen en bijten over zal gaan, als ze alleen is.

Wel zou zij samen met maatje Tara een kip hebben doodgebeten. Ook is Danger, volgens verdachte, degene geweest die van het kadaver van het slachtoffer heeft gegeten. Een verbalisant moest een schot lossen om de hond weg te krijgen bij het slachtoffer. Verdachte kon toen samen met verbalisant de hond met moeite vangen, duidelijk was dat de hond niet naar verdachte luisterde.

Behalve het eten/trekken aan het kadaver, blijft de vraag wat het precieze aandeel van Danger is geweest bij de bijtincidenten waar zij bij betrokken was. Dat ze opwindingsdiepte kan tonen naar andere honden is duidelijk. Het valt niet uit te sluiten dat zij de initiatiefneemster is geweest bij de incidenten. Bovendien heeft zij zich tijdens de bijtincidenten mogelijk laten opjatten door de andere honden. Het risico van deze hond samen zijn met andere honden is waarschijnlijk aanzienlijk groter dan wanneer zij alleen is. Het zogenaamd "ganging up" effect is bij honden een bekend fenomeen. Het risico dat Danger met zich brengt naar honden verloopt dus van redelijk hoog naar mogelijk zeer hoog, in afhankelijkheid van aanwezigheid van groepsgenoten. Naar personen toe is dit risico wat lager.

Al met al vindt ondergetekende Danger vanwege haar toch wel risicovolle gedrag naar onbekende mensen en zeker naar honden niet herplaatsbaar bij een nieuwe eigenaar. Ook het eten van de gedode hond speelt in deze beoordeling een rol. Dit komen we slechts zelden tegen en onduidelijk is in hoeverre daarvan een stimulerende rol uitgaat voor de toekomst.

De opties van teruggave aan de eigenaar en euthanasie blijven dus over.

Uit het proces-verbaal blijkt dat de eigenaren (met name de eigenaresse) de honden niet goed onder controle hebben. Daarnaast lijkt uit de informatie uit het proces-verbaal dat de eigenaren niet op een verantwoorde manier met de honden om te gaan: ze worden loslopend in een roedel uitgelaten (ook na het eerste dodelijke bijtincident), het aanlijnen en muilkorfgebod van Sierra is genegeerd, het jagen op konijnen en het bijten in objecten zou zijn aangemoedigd. Ook het houden van honden in benches overdag is niet aan te raden. Honden kunnen dan onvoldoende hun energie kwijt, waardoor het risico op incidenten binnen en buiten alleen maar groter wordt.

Ondergetekende vindt dat de 6 honden dus onder geen beding samen kunnen worden geretourneerd aan de verdachten. Zelfs al zou de controle van verdachten onder over de honden goed zijn, dan nog is het niet verstandig om zoveel honden van dit type in een roedel te houden en samen uit te laten.

Ondergetekende is van mening dat een hoog risico hond als Danger zeker niet geretourneerd kan worden aan deze eigenaren. Herplaatsing elders is ook niet een reële mogelijkheid. Vanwege het risico naar honden en mensen, geeft ondergetekende daarom het advies deze hond te laten euthanaseren.

Aanbeveling:

Euthanasie, vanwege het risico van deze hond naar andere honden en mensen.

Assessment uitgevoerd door:

Titel en naam dr M.B.H. Schilder
Gedragsdeskundige Faculteit Diergeneeskunde
erkend door de LDM
erkend als associate door de ECVBM

ondertekening:

datum 21-1- 2015
plaats Utrecht

:-

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'M.B.H. Schilder', written diagonally across the page.

Conan, na bijtincident in opslag gezeten. Na training Gaus terug naar huis.

Channa, 7 jaar oud en heeft meer dan een jaar in opslag gezeten. Na training bij Gaus terug naar huis.

Boy, had buurman gebeten. Is bij Gaus getraind en terug naar huis.

DJ, had eigenaresse in been gebeten bij het scheiden van haar eigen honden. Zou afgemaakt worden wegens heftige agressie in opslagkennel. Is bij Gaus getraind en terug naar huis.

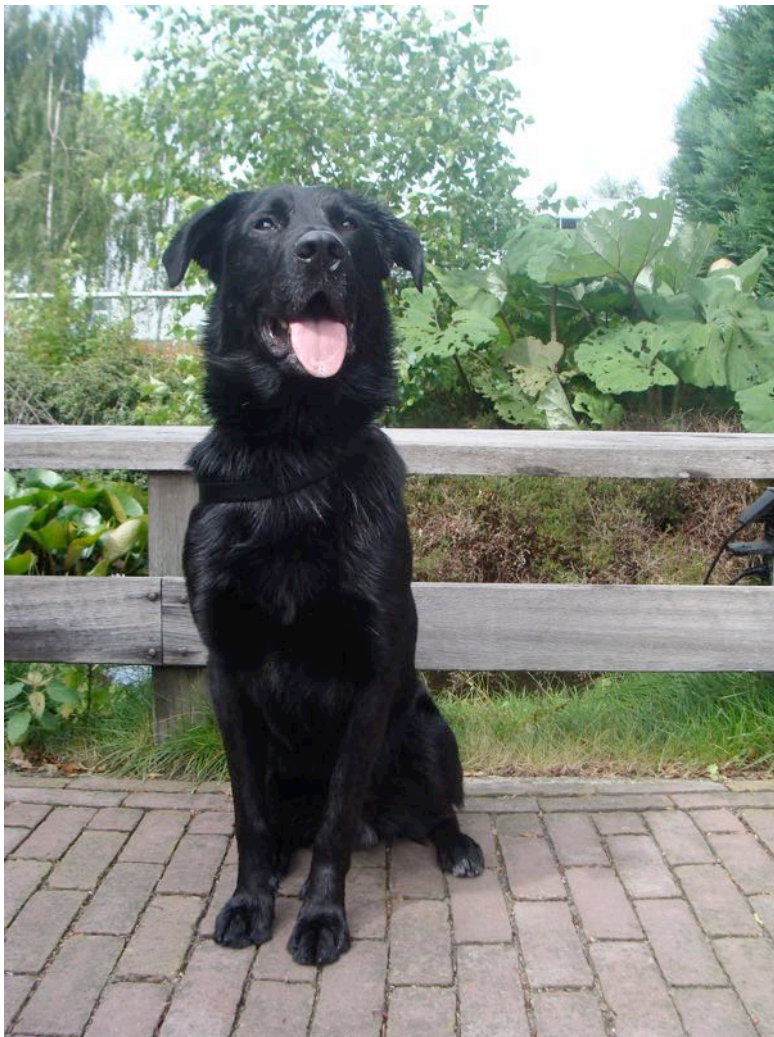
Storm, had een fietser gebeten. Is bij Gaus getraind en terug naar huis.

Dibble, had agente in bil gebeten en is toen beschoten en daardoor is poot geamputeerd. Is getraind bij Gaus en mocht naar huis.

Lola, kwam bij Gaus om van aanlijn- en muilkorfgebod af te komen.

Mozes was schapenkiller. Bij Gaus getraind en loopt nu los tussen schapen.

Cane, geëuthanaseerd in Lelystad wegens ernstige agressie naar honden. Niet hertest.

Levi, herplaatst, geëuthanaseerd wegens zware heupdysplasie.

Beertje, Kruising Pitbull Stafford (geen foto beschikbaar)

Getest door Dr. M. Schilder: naar nieuwe eigenaar onder voorwaarden.

Hertest door Gaus: retour nieuwe eigenaar onder voorwaarden. Eigenaar hield zich niet aan de voorwaarden. Hond ontsnapt uit tuig en doodt ander hondje.

Geëuthanaseerd.

Rocco (geen foto beschikbaar)

In Lelystad geëuthanaseerd. Niet opnieuw getest. Was te gevaarlijk voor eigenaren en samenleving.

Mail van Helly Gaus ter verantwoording aan gedragsdeskundige dd 02-03-2011.

Rocco was gewoon te link, sloeg helemaal door als hij zich bedreigd voelde. Beetje Staffordshire-achtig. Bovendien hadden eigenaars geen enkel overwicht op hem, hij rende ze omver, scheurde kleding, omgerichte agressie. Maar ze zagen dat maar niet, bleven volhouden dat hij nooit zou bijten. Hun niet, anderen niet. Ik heb wel een paar keer met hem getraind, hij leerde bij mij heel snel en vond dat best leuk om te doen. Kon hem pas na 10 dagen uit de kennel halen. Toen had ik eindelijk het eerste kwispeltje inplaats van al die geconditioneerde agressie die ik eerst moest wegtrainen. Maar goed, de test zou hij nooit halen. Zeker niet met hen erbij. Toen hebben we een list bedacht om hen ook tot enig inzicht te brengen: ik heb hem een snoetenband omgedaan, we hebben haar (het zusje) verkleed met kleding uit onze verkleedkast, hem (broer, eigenaar) gezegd dat hond los te laten in de gedragshal, wij in de spreekkamer veilig achter glas. Zowel de snoetenband als wij achter glas vonden ze belachelijk overdreven. Maar.. Hij stormde op haar af, als een blind geworden paard, viel hoog aan en stopte niet. Zelfs toen ik riep dat ze haar pruik moest afdoen en hij haar herkende, stopte hij niet. De aanvallen werden alleen wat lager, in buik en heupen inplaats van naar gezicht en schouders. Toen geloofden ze me. Ik ben zo blij daarmee, nu is het hun beslissing en kunnen ze er min of meer vrede mee hebben. Al blijft het natuurlijk een hard gelag. Morgen wordt hij afgemaakt. Met eigenaars erbij. Is toch een beter afscheid dan in je eentje in je kennel met niemand die om je geeft en een gortdroog briefje thuis dat je hond is geëuthanaseerd.

Ik denk wel dat als deze hond een gewone opvoedingshond was geweest en niet een maandenlang opgesloten hond, geïsoleerd in opslag, dat er veel van te maken was geweest. Ik vind het steeds weer verdrietig te zien hoe weinig vertrouwen die honden hebben na een periode van opslag. En vooral omdat we ze stapje voor stapje zien veranderen, langzaam weer normaal worden, zover je dat dan nog kan zeggen.

Rocky Bull terrier (geen foto beschikbaar)

In Lelystad geëuthanaseerd. Niet opnieuw getest. Was te gevaarlijk voor eigenaren en samenleving.

Verklaringen eigenaren

Verklaring van Richard, eigenaar Boran

Nadat Boran weer thuis was deden we hem altijd een snuitje om als er nieuwe visite kwam. Hierdoor konden we zien hoe hij reageerde. Zo gauw hij aandacht had, een aai, was hij tevreden en ging hij rustig tussen de visite liggen. Bij (oude) bekende deden we hem geen snuitje om en hierin liet hij zien dat hij het vertrouwen in deze mensen niet was verloren. Na ruim 1 jaar deden we hem geen snuitje binnen meer om, dit omdat we merkte dat hij steeds rustiger werd en geen aftastend/afwijkend gedrag vertoonde. De training die we hebben geleerd paste we toe en dit gaf ons het vertrouwen om Boran na 2 jaar ook weer los laten lopen in het losloopegebied met snoetje. Grootste nadeel van een snoetje is dat spelen met bal/stok niet gaat en band langzamer opbouwt. Hij heeft nooit een uitval gehad naar andere honden of mensen.

Verklaring van Megan, eigenares van Kay Os

Ik heb gisteravond Martin op hart van nl gezien en brak in tranen uit. Met Kayos gaat het super en naar m'n vriend luistert hij ook perfect. Ook met een goeie vriend van mij met zijn hond Neo, een reutje die ik toen ook heb gekoppeld aan de nabegleiding die ik heb gehad. Daar lopen we wel eens mee samen en dat gaat prima. Filmpjes en fotos stuur ik nog op. Ik vond het zo erg toen ik het op tv zag en kon maar bedenken had ik maar eerder gereageerd en filmpjes gestuurd had het dan niks uitgemaakt!? Dat er bewijs was van een goed heropgevoede hond en zo zeggend dat het wel mogelijk is.

Verklaring van Evita, eigenares van Diablo

Sinds Diablo weer thuis is heet hij Scooby :) hij heeft heel veel gehad aan de tijd dat hij bij jullie heeft gezeten, maar aan de tijd dat hij in de opslag heeft gezeten (voordat hij naar jullie mocht) heeft hij wel een beetje een trauma over gehouden want hij kan er niet meer tegen om alleen gelaten te worden :(Verder gaat het heel goed met hem, hij is gek op iedereen, houdt van spelen en is gek op knuffelen. Buiten loopt hij braaf naast je en blaft bijna nooit naar andere honden (alleen als ze eerst naar hem blaffen)

Verklaring van Michiel, eigenaar van Binky

Binky mocht op 6 september 2011 na ruim een jaar trekken en sleuren met justitie, herhaaldelijk afgenomen agressietesten, eindelijk terug naar huis. Op 2 september 2010 was hij inbeslag genomen na een bijtincident thuis. Hij heeft daarna nog maar kort van zijn vrijheid kunnen genieten door een kort en hevig ziekbed. Door alle stress situaties en onzekerheid heb ik naar mijn mening op veel te jonge leeftijd (2 dagen na zijn 7e verjaardag) op 7 december 2011 afscheid van hem moeten nemen. Hij heeft gelukkig nog 3 maanden in relatieve vrijheid bij mij kunnen zijn en hebben we nog dagen heerlijk samen buiten kunnen spelen en zwemmen wat hij altijd zo graag deed. In mijn ogen heeft justitie een jaar gestolen van zijn en 'ons' leven en zeker bijgedragen aan het ontstaan van deze vreselijke ziekte (kanker). Na alle stress en verdriet is in de zomer van 2014 ook nog eens borstkanker geconstateerd bij mijn vriendin (op 27jarige leeftijd) en ook daarvan vermoeden wij een relatie met deze ellendige periode. Ik denk dat ze bij justitie niet beseffen wat ze een gezin aandoen met deze onzekerheid en juridisch getouwtrek.

Ik denk dat het voor baas (eigenaar) en hond oh zo belangrijk is om niet gescheiden te worden op zo'n vreselijke manier. Laat in overleg met justitie en gespecialiseerde honden experts (zoals Gaus) naar een oplossing gezocht worden. Dan kan je als eigenaar ook

verantwoordelijkheid nemen voor de situatie. Je weet na een inbeslagname niet waar je hond is en hoe het met hem is. Mijn hond was 20kg gewicht kwijtgeraakt voordat hij eindelijk naar Martin Gaus mocht voor een speciaal programma. Hij zag er niet uit. Is daar weggekijnd van ellende. Dus geloof die mooie verhalen maar niet dat ze goed behandeld worden..ze staan gewoon op de nominatie voor 'death row'. Zo snel mogelijk naar Martin Gaus en dit laten afdwingen via een advocaat.

Binky was weer de oude geworden, maar helaas heeft dit maar kort mogen duren..hij kwispelde er thuis weer lustig op los..heeft nog lekker gewandeld in de openbare ruimte en veel sociaal contact gehad met andere honden. Zijn oude makkers in de buurt heeft hij nog kunnen zien en iedereen heeft tot het eind meegeleefd in zijn strijd tegen de kanker.

Verklaring van Shirley, eigenaar van Boy

Het gaat zeer goed met Boy en kan normaal met hem naar buiten het is gewoon een hond die geniet van het leven dat hij heeft. Hij kan gewoon los lopen op het strand en gewoon hond zijn. Dit was mogelijk door jullie ,door de training die hond en baas hebben gehad bedankt hiervoor. Anders waren we hem kwijt niet voor zeven maanden maar voor altijd.

Verklaring van Linda, eigenaar van Dj

Met Dj gaat heel erg goed sinds hij weer thuis is. Hij luistert een stuk beter naar mij en ik heb hem beter onder controle. Ook is hij niet meer agressief naar andere honden en mensen, deze negeert hij heel netjes.

Ik heb sinds een half jaar een nieuwe vriend en Dj accepteerde hem de tweede keer al. we zijn toen naar het bos gegaan samen en mijn vriend kon Dj toen 3 keer aaien.

In het verleden kon dit echt niet voordat hij bij jullie was geweest dan was hij heel erg woest als iemand in mijn buurt kwam.

De derde keer kwam hij bij mij thuis en toen heb ik Dj eerst in de bench gedaan om te kijken hoe hij reageerde op hem, en om problemen te voorkomen voor de zekerheid, maar Dj toonde totaal geen agressie en even later heb ik hem aangelijnd plus muilkorf omgedaan en uit de bench gehaald. Dit ging zo goed dat ik de riem eraf heb gedaan en later de muilkorf. Dj is nu dikke maatjes met mijn vriend.

Verklaring van Gerrino, eigenaar van Mozes

Mozes werd in ... in beslag genomen, omdat hij in een prooidrift drie schapen had gedood. Er bleek zich langzamerhand bij de baas van Mozes een controleprobleem te hebben gemanifesteerd, mede door de explosieve combinatie van grote mentale stress bij de baas, een sterk ontwikkeld prooi-instinct van de hond en de aanwezigheid in het gezin van een andere hond, een pitbullvrouwtje.

Na de aanval werd Mozes weggevoerd door de dierenambulance naar een 'geheime plek'. Wij mochten niet weten waar hij zat. Dat vonden wij tamelijk middeleeuws.

Via bemiddeling in ons relatienetwerk kwamen wij er binnen een dag achter waar Mozes 'gevangen' zat en zetten vervolgens alles op alles om Mozes in een behandelprogramma te krijgen bij de familie Gaus, van wie we goede verhalen hadden gehoord.

Het lukte om Mozes binnen twee weken in Lelystad te krijgen, waar hij intensieve training kreeg van Helly Gaus, die in nauw contact stond met onze familie. Ook de baas

van Mozes kreeg met Helly Gaus te maken en ontving begeleiding om Mozes in de toekomst adequaat te kunnen trainen.

Na ... weken training was Mozes voor ons gezin compleet veranderd. Zonder riem kon hij vanaf dat moment (en nu nog steeds) door de velden lopen, met rondom hem schapen, koeien, konijnen, whatever. Hij doet helemaal niets, sterker nog, hij gaat uit zichzelf aan de andere kant van de weg lopen. Voor de zekerheid heeft hij in dit soort gevallen altijd een stroomband om, zodat we altijd kunnen ingrijpen als er wel iets zou gebeuren.

We zijn inmiddels enkele jaren verder en hebben een dochter van bijna twee jaar, Kaatje Lena, die alles met Mozes kan doen en de goedgezindheid laat alles gebeuren. De pitbull hebben we een jaar geleden aan een goede vriendin gegeven, omdat de dynamiek tussen Mozes en de pitbull (op zichzelf ook een schatje) niet optimaal was. Hij speelt overigens nog regelmatig met zijn vroegere 'vriendinnetje' en dat gaat nu prima, als ze daarna maar weer beide naar hun eigen huisje kunnen.

Mozes is bijna een watje geworden... hij laat alles met zich doen, is een echte huishond, trouw, vrolijk, zeer vriendelijk. Wij willen Mozes nooit meer kwijt en Kaatje Lena ook niet.

Les van het verhaal: kijk naar het totale plaatje. Wat is gebeurd, is een uitvloeisel van dat totale plaatje. Probeer dit totaalbeeld te begrijpen; daarna begin je te begrijpen waarom zoiets kon gebeuren. Vanuit die denkwijze zal overheid / politie / openbaar ministerie naar mijn mening met andere, genuanceerdere en effectievere middelen moeten komen dan de huidige werkwijze rond inbeslagname van honden.

Het na een incident opsluiten van honden zonder het gezin te informeren waar de hond onderdeel van uitmaakt, kan echt niet. Op die manier geef je zowel de hond als de eigenaar geen enkele kans. Door onze contacten en sociale en juridische vaardigheden heeft Mozes wel een kans gekregen. Mozes is een typisch voorbeeld van een hond waarbij het helemaal misging en waar het nu helemaal top mee gaat. Elke hond heeft een volgende kans nodig, onafhankelijk van de vraag of haar/zijn baas wel of niet goede contacten of specifieke vaardigheden heeft.

Verklaring van Hester, eigenaar van Puk

Met Puk gaat het goed! Speelt lief, loopt nog wel met snuitje om buiten, maar helemaal blij. Nadat Puk op het strand een vrouw had gebeten en ambulance en politie ter plaatse zijn geweest, mocht ik uiteindelijk met Puk naar huis. Dit onder het mom; geen kwade opzet, een ongeluk, verzekeringskwestie. Paar dagen later staan er 's ochtends 2 agenten aan de deur, we nemen uw hond mee. Ik heb gezegd dan kunt u mij hiervan tijdig op de hoogte stellen en maken we een afspraak en kom ik haar brengen, ik ga nu naar mijn werk. Als ik haar niet af zou staan op dat moment, werd ik aangehouden. Ik kreeg het telefoonnummer van de agent in kwestie. Ik heb agent, bureau en gerechtshof gebeld en geschreven, waar zij was, 3 maanden geen gehoor. Via de ombudsman pas iets vernomen. Mijn advocaat heeft bij de rechtszaak procedurefout geopperd, maar de rechter vond dit niet belangrijk aangezien het om een hond ging...

Verontrustte mail van Helly Gaus aan Dr. M. Schilder dd 2009

9 februari 2009

Gewaardeerde Matthijs,

We zijn wat dagen verder dus ik heb er wat nachten over kunnen slapen. Maar het heeft niet geholpen mijn ontzetting over wat ik aan testonderdelen gezien heb te verkleinen.

Ik vraag me werkelijk af wat de bedoeling van zulke testen is. Honden maken zulke gebeurtenissen (vrijwel) nooit mee, hun hele leven niet. En als ze die al meemaken dan is het een onderdeel, niet een veelvoud ervan. En die situatie houdt vrijwel nooit zo lang aan, je bent wel erg gek bezig als je een verstijvende en grommende hond - al dan niet bij zijn voederbak - blijft aaien. En ik denk dat er vrijwel geen mens is die een hond gaat bedreigen, niet voor niets mijden inbrekers een huis met een hond erin en lopen mensen liever even om voor een (opgefokte) hond, zeker als hij naar hen uitvalt.

Jouw opmerking dat je erg blij was met die zwart-witte hond (welke hond ziet er zo uit? Dat alleen al moet verontrustend zijn) en die peuter van rubber (haast spastisch bewegend, hoe onnatuurlijk, onbekend dus verontrustend) omdat honden daar veel meer op reageerden heeft me erg aan het denken gezet. Zegt de reactie van een hond op dat moment iets over de hond of over de extreme impact van je testvoorwerpen?

Ik vraag me af wat voor invloed zulke testen hebben om het algemeen welzijn van honden. Wat doe je ze aan? Ben je wel eens bedreigd Matthijs? Dat vergeet je nooit meer.

Deze honden kunnen tijdens de test niet vluchten, hun lichaamstaal wordt op geen enkele manier gehonoreerd (dat vind ik nog het allerergste), de integriteit van hun lichaam wordt grenzeloos aangetast. Ze worden gewoon gepest en getreiterd.

Ik heb vele aardige honden na de MAGtest gezien die na afloopt zo snel als ze konden de hal uit wilden en er met geen poot meer in wilden. Ook niet na een week. Terwijl ze wel de test met goed gevolg aflegden. Deze agressietest gaat nog veel verder.

En dat omdat een regering zijn burgers het idee wil geven dat ze goed met hun veiligheid bezig is. Daar worden dan Universiteiten voor ingezet die wetenschappers de klus laten klaren. En dan ontwikkelen wetenschappers testen die alles wat honden laten zien om met ons te communiceren dat ze dingen eng vinden of niet kunnen/willen ondergaan, negeren.

Ik denk dat als de inhoud van deze test publiekelijk bekend zou zijn, er geen enkele maatschappelijk draagvlak voor zou zijn.

Ik vraag me verder af wie kijkt naar het welzijn en welbevinden van de honden die zo'n test moeten ondergaan. Wie kijkt daar naar, anders dan jullie die hem bedacht hebben? Is er een welzijnscommissie voor? Zijn er protocollen voor zoals bij de procedures voor proefdieren die vooraf goedgekeurd moeten worden alvorens ze toegepast mogen worden? Ik vind dat belangrijke vragen waar ik echt graag een antwoord op zou willen hebben.

Tot slot: Je zegt dat je een verplichte opvoedingscursus een goed alternatief voor maandenlange opsluiting zou vinden. Ben ik het helemaal mee eens. Maar ik begrijp dan niet wat het nut is van zo'n opvoedingscursus als de eigenaar de hond tijdens de test niet onder appel mag zetten/houden. Waarom zou je zo'n test verplichten als de hond er tijdens de test toch in zijn eentje voorstaat? Toch niet voor een simpele zit-, af- of hieroefening neem ik aan?

Als een hond onder appel of door middel van een geliefde activiteit met zijn eigenaar niet achter een jogger aangaat, daar zelfs niet naar taalt, waarom moet hij dan in z'n eentje getest worden of hij het dan wel doet. Dat is dan toch een heel andere situatie en een op dat moment heel ander soort gemotiveerde hond.

De eerste test waar in afgeroomde vorm de MAGtest van is overgebleven werd ontworpen om te kijken wat honden bij dekking aan gedrag zouden doorgeven aan hun nazaten.

Deze honden worden daar helemaal niet op getest. Dus waarom zouden deze honden dan ook zonder eigenaar getest moeten worden terwijl ze wel een eigenaar hebben en alles valt en staat met de mogelijkheden en vaardigheden van zo'n eigenaar?

Graag als je tijd hebt een reactie, ik lig er echt wakker van,

Helly